

Yaşamınıza “artı” bir katıyoruz

ELGİNKAN TOPLULUĞU YAYINIDIR

EKİM
2010

Geleceğe yatırım yapıyoruz

29 Ekim Cumhuriyet
Bayramı kutlu olsun

"Dünyada her şey için,
medeniyet için, hayat
için, başarı için, en
hakiki mürşit bilimdir,
fendir. İlim ve fenin
haricinde yol gösterici
aramak gaflettir,
cehalettir, delalettir."

K. Atatürk

Elginkan

ELGINKAN TOPLULUĞU

Adına İmtiyaz Sahibi
A. Yücel Unan

Genel Yayın Yönetmeni ve
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Jülide Nemlioğlu

Yayın Kurulu
Arif Pakkan, Deniz Kılıç, Ekrem Erkut, Habibe Akşit,
Hande Suran, Hakan Ürün, Seda Altınok,
Soner Özen

Yayın Yönetmeni
Ülkü Karaosmanoğlu

Editör / Özer Sayın

Görsel Yönetmen / Metin Özkan

Fotoğraflar / Nihat Malçuk, Batuhan Kıran

Yapım
Kesişim Yayıncılık ve Tasarım Hizmetleri A.Ş.
Tel: (0 212) 337 51 99

Baskı ve Cilt
Elma Bilgisayar ve Basım
Halkalı Caddesi, No: 164 B-4 Blok
Sefaköy-Küçükçekmece/İstanbul
Tel: (0 212) 697 30 30

İletişim Adresi
Elginkan Holding A.Ş.
Kemeraltı Caddesi, 17/5-6-7, 34425
Karaköy-İSTANBUL
Tel: (0212) 293 30 00 www.elginkan.com.tr

Yayın Türü / Yaygın, Süreli

Baskı Tarihi / Ekim 2010

Elginkan Vakfı tarafından yeniden
inşa edilerek eğitime kazandırılan
E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu
Küçükyalı'da eğitime başladı. Eğitimin
temeline dokunacak bir okul açmanın
mutluluğunu, Elginkan Topluluğu
üyeleri birlikte yaşıyor.

Vitrifiye ürünlerinde Türkiye'nin
gözde markası SEREL, "ekstra
kalite" ürünlerini sıradışı tasarımlarla
tüketicieye sunmaya devam ediyor.
Fabrika MüdürüERCÜMENT ARICI,
SEREL'de çalışan 510 kişinin aynı
hedefe odaklandığını söyledi.

Başarılı bir yöneticinin çok yönlü
düşünebilmesi gerektiğine dikkat
çeken ELSAN Şirket Müdürü Ahmet
Taner Özkalkan, ulaşamayacak
hedef olmadığına inanıyor.

Kuruluşunun 70'inci yılında
getirdiği alternatif eğitim sistemi,
zihin ve beden birliğini savunan
anlayışıyla Köy Enstitüleri,
kaçırılmış bir fırsat olarak
herkesin içini acıtmaya devam
ediyor.

Anadolu'nun en eski yerleşim
yerlerinden biri olan Kars, tarihi
dokusu ve dört mevsim
güzelliğiyle insanları kendine
çekmeye devam ediyor.

içindekiler

4 Başlarken
Geleceğimize bir okul daha...

5 Vizyon
Ahmet Taner Özkalkan
"Ulaşılamayacak hedef yoktur"

8 Vakıftan
Eğitim öğretimde yıllarca beraber:
E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu
eğitime başladı
İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi'nde yeni
öğretim yılı açıldı
Cumhuriyetin ışığını çocuklarla
paylaşan heykeltıraş: Prof. Dr.
Tankut Öktem

14 Şirketlerden
Kutluay ailesi E.C.A. ile ısınıyor
EMAS İzmir'de parlıyor
ELEKS eğitimlerle yenileniyor

17 Büyüteç
Mekânlar ve E.C.A.
Aziz şehre leziz su
Eğitimde kaçırılan fırsat:
Köy Enstitüleri

25 Global Bakış
Celal Şengör

28 Keyifli Buluşmalar
Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi:
İnci Özgül

30 Üretim
Ekstra kalite, sıradışı tasarım:
SEREL

33 İçimizden Biri
Seda Ulutaş

34 Birlikte Başarmak
Birlik Yapı: Bülent Akdemir

36 Gezgini
Çağdaş bir kent masalı: Kars

41 Genç Bakış
Biyonesil umut veriyor

42 Paydaşlarımız
TNT Express

43 Ajanda

Geleceğimize bir “okul” daha armağan etmek!

Elginkan Topluluğu’nun çalışanları olarak çok sevinçli ve gururluyuz. Yeni öğretim döneminin başlamasıyla birlikte bizler için özel bir anlam taşıyan E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu’nun açılışını gerçekleştirdik. Okulun yeniden yapımının tamamlanarak tedrisatın gerçekleştirilmesi, varlığını eğitime adanmış kurucularımız ve onların temsilcileri olan bizler için büyük bir gurur kaynağı oldu.

Kurucumuz rahmetli H. Ekrem Elginkan’ın hayallerini birbiri ardına gerçekleştirme konusundaki çabalarımıza ara vermeden yolumuza devam ediyoruz. Ekrem, Cahit ve Ahmet Elginkan’ın isimlerinin baş harflerinden oluşan E.C.A. markamızın doğduğu bölgeye yepyeni bir okul kazandırmakla, geleceğe bir “okul” daha armağan etmiş olmak, ayrı bir onur.

“Yıllarca beraber” diyen kurumsal kültürümüzden aldığımız ilhamla, Holding’e bağlı şirketlerimizle “ticari”, Vakfımızla “toplumsal sorumluluk” alanındaki yatırımlarımız, sahip olduğumuz değer ve kaynakları sürdürülebilir kılmamızı sağlıyor. Ticari ve toplumsal sorumluluğa dair yatırımlarımızla büyüyen Topluluğumuz, hem liderlerine hem de çalışanlarına sorumluluklar yüklüyor ve bu sorumluluk çerçevesinde bizler de, çevresine değer katan, çok yönlü, sürekli yenilenen ve dinamik bir olgu olarak gördüğümüz eğitime özel bir hassasiyetle yaklaşıyoruz.

Eğitim faaliyetlerimizin bir ilköğretim okulu inşasıyla devam etmesi oldukça anlamlı. E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu ile birlikte eğitim faaliyetlerimizdeki halkayı tamamlamış olduk. Çocuklarımızın eğitime adım attığı, bilgi ve kültür dünyasına tanıştığı ilköğretim okulları, “ilk adım” anlamını taşıdıkları için eğitimin belki de en önemli ayağı. Çocuklarımızın güvenli ve ferah binalarda, modern öğretim gereçlerini kullanarak eğitim görmelerine, geleceğe güvenle bakan, Türkiye Cumhuriyeti’ni ileriye taşıyacak insanlar yetiştirmeye vesile olabilmek kadar güzel bir duygu var mıdır? Bu yıl, Cumhuriyet’in 87’nci yıldönümünü kutluyoruz. 29 Ekim günü, her yıl olduğu gibi bu yıl da Cumhuriyet Bayramı’nda bütün Türkiye’nin coşku içinde değerlerine nasıl sahip çıktığına hep birlikte tanık olacağız.

87 yılda, bütün alanlarda olduğu gibi, eğitim sistemimiz de büyük bir değişim geçirdi. Özellikle Cumhuriyet’in ilk yıllarındaki eğitim hamlesi, bir karanlığın içindeki ülkeyi ileri taşımaya hedefliyordu. Okuma oranı sıfıra yakın bir ülkeyi, yeniden kültür üreten, dünya çapında bilim insanları yetiştiren bir konuma getirmek önemli bir başarıdır. “Köy Enstitüleri” ise ne yazık ki, eğitim tarihimizde kaçırılan bir fırsat olarak yerini almış bulunuyor. Eğitim tarihimizin artı 1’lerinden olan Köy Enstitüleri’ni, konunun değerli uzmanlarından Prof. Dr. Güler Yalçın ile konuştuk.

Bilim dünyamızın tanınmış kişilerinden biri olan Prof. Dr. Celal Şengör’ün eğitim alanında da çok değerli çalışmaları bulunuyor. Kamuoyunun açsözlülüğüyle tanıdığı Prof. Şengör ile üniversiteler ve gençlerimizle ilgili çok keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Değişen bir dünyada ve küresel ekonominin rekabetçi ortamında Elginkan Topluluğu da geleceğini tasarlariken riskli dönemecileri başarılı manevralarla kat edebilecek önlemler geliştirmeye devam ediyor. ELSAN ve SEREL röportajlarımız, Topluluğumuzun geleceği nasıl tasarladıklarına dair iki güzel örnek olarak bu sayımızın artı 1’leri arasında yerlerini aldılar.

“Vizyon” sayfalarında düşüncelerini bizimle paylaşan ELSAN Şirket Müdürü Ahmet Taner Özkalkan, hammadde alanında neler yapılabileceği ve katılımcı yönetim anlayışıyla ufuk açıcı bilgiler verdi. ELSAN, çevre yönetimine büyük önem veren, geri dönüştürülmüş materyalleri kullanarak sürdürülebilirliğe büyük katkı sağlayan şirketlerimizden biri olduğunu bir kez daha kanıtlamış bulunuyor.

Sıradışı tasarımlarıyla dikkat çeken SEREL’in Fabrika Müdürü Ercüment Arıcı’yı ise “Üretim” sayfalarımızda konuk ettik. Sadece ekstra kaliteye yer verdiklerini anlatan sevgili fabrika müdürümüzün gezdirdiği SEREL Fabrikası, düzeni, modern yapısı ve işe sanat katan çalışanlarıyla her zaman olduğu gibi gerçekten çok etkileyiciydi.

SEREL’in ardından bir başka durağımız Kars oldu. Serhat ilimiz Kars’ı bir yaz günü ziyaret ederken, masalsı bir mekânı gezmenin şaşkınlığını yaşadık. Kış ve kar manzaralarıyla bilinen Kars ilimiz, bir de yaz aylarında, her taraf çiçek açmışken görülmeli, özellikle şaşkınlık uyandıran Ani Harabeleri’miz gezilmeli. Karşı kömür gözlü güzel çocuklarımızın bize verdiği şehir bilgileri belki de bu yolculuğun en kıymetli anılarından biriydi. Kars’ta bayımız Birlik Yapıyı da ziyaret ettik. Necip Bülent Akdemir ile hem Kars’ımızı hem de Birlik Yapı’nın faaliyetlerini konuştuk.

Bir önceki sayımızda olduğu gibi, bir kez daha gençlerimize ve onların projelerine yer verdik. “İçimizden Biri” bölümünde ise Holding Şirketimizden sevgili Seda Ulutaş’ın fotoğraf çalışmaları yer alıyor.

Sonbaharı, Cumhuriyet’in birbirinden farklı renkleri ve değerlerine yer vererek selamladığımız bir dergiyle karşılıyoruz. Geleceğimize bir “okul” daha armağan edebilmenin hazzıyla “Cumhuriyet Bayramı’nız kutlu olsun” diyoruz...

Keyifli okumalar...

Jülide Nemlioğlu
Jülide Nemlioğlu

ELSAN Şirket Müdürü Ahmet Taner Özkalkan:

“Ulaşamayacak hedef yoktur”

Başarılı bir yöneticinin değişen dünya koşullarında çok yönlü düşünebilmesi gerektiğine dikkat çeken ELSAN Şirket Müdürü Ahmet Taner Özkalkan, yaşama ve iş hayatına pozitif yönleriyle bakıldığında; ulaşamayacak hedef olmadığını inanıyor.

ELSAN Hammadde Sanayii A.Ş., Elginkan Topluluğu şirketlerine girdi mamul üreten verimli bir kuruluş. Ahmet Taner Özkalkan’ın yönetiminde etkileyici bir değişim geçiren ELSAN, dünya çapında üretim yapan bir döküm tesisine sahip. Her türlü kalite standardının yanı sıra insan sağlığına yönelik “kurşunsuz pirinç” gibi yeniliklere imza atan ELSAN’da kısa sürede önemli işler gerçekleştiren Özkalkan ile başarının arkasında yatan unsurları konuştuk.

Bize ELSAN’dan bahsedebilir misiniz?

ELSAN, 1969 yılında pirinç-kum-döküm yapan bir dökümhane olarak İstanbul Maltepe’de kuruldu. 1971 yılında ELSAN’da pirinç çubuk üretimine başlandı. 1976 yılında kurulan “Kontinü Döküm Hatı” ile kapasitesi artırılan tesiste otomasyona yönelik çalışmalar yoğunlaştırılarak 1990 yılında Manisa Organize Sanayi Bölgesi’ndeki yeni tesis faaliyete geçirildi. Toplam üretim kapasitemiz 25 bin ton/yıl pirinç kütük, 16 bin ton/yıl pirinç çubuk, 5 bin ton/yıl pirinç külçedir. Yuvarlak ve altı köşe otomat ve pres çubukların yanında kalın etli pirinç ham boru, barel, asma kilit, menteşe ve kapı kolları gibi çeşitli profiller de üretmekteyiz. E.C.A. markalı pirinç esaslı maddelerin hammaddesini oluşturan ürünler dünya çapında kalitesini ispatlamıştır. Ürünlerimiz Reach ve Rohs gibi AB direktiflerine de uymaktadır.

Elginkan Topluluğu’na 1987 yılında katıldınız. 1992’de ELSAN’a memur olarak girdiniz ve müdürlüğe kadar yükseldiniz. O gün- ➡

leri bize anlatabilir misiniz?

1987 yılında Ara Alüminyum Radyatör Sanayii’nde göreve başladım. O andan itibaren; almış olduğum aile terbiyesi, beşeri ilişkiler, sosyal çevrem ve kişiliğimi topluluğumuzun kurum kültürüyle, “yıllarca beraber” felsefesi ve sahiplenme duygusunun olduğu ortamla harmanlayarak yaşamımı şekillendirdim. Ara Alüminyum’da temel eğitimimi tamamladıktan sonra Elginkan Vakfı’nın eğitimlerine katıldım. Boğaziçi Üniversitesi başta olmak üzere; birçok üniversitede değerli hocaların çeşitli konulardaki eğitimlerinde yer aldım. Kısacası topluluğumuzun eğitime verdiği önem sayesinde kendimi geliştirdim. 1992 yılında ELSAN’a tayin oldum. Şirketin muhasebe bölümü yeni kurulmaktaydı. O kadar yoğun bir dönemdi ki, 72 saat aralıksız şirketimizi terk etmeden çalıştığımızı hatırlıyorum. Ekip ruhu, çalışma azmi, diğer bölümlerin çalışanlarıyla sağlanan uyum, sürekli değişim ve gelişim yaşamımın ayrılmaz unsurlarıydı. İdare meclislerinde raporör olarak görev almaya başlamıştım. Bu sayede topluluğumuzun üst düzeydeki çok değerli yöneticileriyle çalışma mutluluğuna eriştim. Yöneticilerimizin bilgi ve görgülerini şeffaflıkla bizlere aktarmaları, kişisel gelişime büyük katkı sağladı. Şirketin büyümesi ve gelişmesi paralelinde de şirket müdürlüğüne giden yol benim için açılmış oldu.

Bu süreçte unutamadığınız bir hatıranız var mı?

1994 yılının Ağustos ayında rahmetli kurucumuz Ekrem Elginkan şirketlerimizi ziyaret amacıyla Manisa’ya geldi. Kendilerini kapıda karşıladık. Bir ara benim yanıma geldi, öğretmen eşimin ve yeni doğan oğlumun sağlığını sordu. Özel hayatımla ilgili bilgileri hatırlaması karşısında inanılmaz etkilenmiştim. Daha sonra Şirket Müdürlüğü makamına geçtiler. Birkaç saniye sonra Şirket Müdürümüz dışarıya gelip, Ekrem Bey’in bizleri de içeride yanında görmek istediğini söyledi. Odaya girdiğimizde koltukları bizim oturmamız için düzenlediğini gördük. Müdahale etmek istediğimizde bizlere: “Bu şirketlerin gerçek sahipleri sizlersiniz. Ben gününbirlik ziyaretçinizim. Lütfen buyurun” dedi. Birlikteliğimizin ilerleyen bölümünde de “dünya şirketi olma” vizyonumuzu ve “ebedi müessese olma” misyonumuzu vurgulayarak şirketimizi büyütüp geliştirmek için her türlü çabayı sarfet-

memizi istedi. Bu inanılmaz mütevazı, sağduyulu, mükemmel lider karşısında etkilenmemek mümkün değildi. Yaşamımın bundan sonraki dönemine rahmetli kurucumuzla paylaştığım bu anlar yön vermiştir.

Elginkan Topluluğu’na katılırken beklentileriniz nelerdi? O yıllarda nasıl bir çalışma ortamı vardı?

Çocukluk yıllarım haftada 1-2 gün siyah beyaz yayın yapan TRT yayınlarını izleyerek geçti. Benim yaşımdakiler ve büyüklerim Bay Elmor’u ve reklam müziğini gayet iyi hatırlayacaktır. E.C.A. markasını ve Bay Elmor’u tanımayan yoktu. Yıllar sonra Elginkan Topluluğu’na katıldığımda geçmişteki o tatlı anıların izleri hafızamdan silinmemişti. Güçlü bir markanın yer aldığı topluluğa girdiğimin bilincindeydim. Ülkesi için çalışan, 1950’li yıllarda eğitim amaçlı vakıf kurma düşüncesini hayata geçiren bir toplulukta çalışıyor olmanın hazzını zaman içinde daha iyi anladım. İş hayatımın ilk yıllarında o günkü teknolojinin tüm imkânları şirketimizde mevcuttu. Sevgi, saygı, arkadaşlık, paylaşım, yardımlaşma ve abi-kardeş ilişkisi üst düzeydeydi. O dönemde kurumda üç yıl geçtikten sonra Elginkan Topluluğu’ndan ayrılanın zor olduğunu, çalışmanın tutkuya dönüştüğünü tec-

Başarıyı getiren unsurlar nelerdi?

“Çok çalışmak, dürüstlük, paylaşım, etkin iletişim, sürekli değişim ve gelişim... Topluluğumuzda 23 yıldır çalışıyorum. Sizin de belirttiğiniz gibi; kurumun bütün safhalarında görev aldım. Yönetmeliklerimiz, kurum kültürü içinde yönetim tarzımız, hiyerarşik yapımız, yasal mevzuata olan uyumumuz, insana ve eğitime verilen önem, çevre duyarlılığımız, kalite ve güvenilirliği, kibrit çöpünün dahi kayıt altında olması gerekliliği ve gerçeğini topluluğumuzda bir dünya markası olan E.C.A. okulunda öğrendim, öğrenmeye de devam ediyorum. Dolayısıyla bu süreçte bir yönetici olarak empati yeteneğiniz çok güçleniyor, sorunlar karşısında çok daha hızlı ve radikal kararlar alabiliyorsunuz.”

rübeli arkadaşlarım söylemişlerdi. Ben, bugün sözünü ettikleri sürenin çok daha kısa olduğunu düşünüyorum.

Elginkan Topluluğu’nda yönetici olmak nasıl bir duygu? Sorumlulukları ve avantajları nelerdir?

Mükemmel bir duygu. Bir dünya markası olan E.C.A. Elginkan Topluluğu Şirketleri şemsiyesi altında büyük bir gücün temsilcisi konumundayız. Kurum kültürümüz, Elginkan Vakfı’nın yüce değerleri ve eğitime yaptığı katkılardan söz etmek, başlı başına bir keyif. Ancak bu keyfin yanında yüce değerlerimize sahip çıkmak, onları koruyup kollamak, geliştirmek bizlere çok büyük sorumluluklar yüklüyor. Bu sorumluluğun bilinciyle hareket etmek ve aidiyet duygusu; bizi diğer özel sektör yöneticilerinden ayıran en önemli özelliktir.

Tüm çalışma arkadaşlarınızın bir hedefi olsun istiyorsunuz. Sizin bugün şirket müdürü olarak hedefleriniz nelerdir?

Öncelikli hedefim; olanı korumak değil, mevcut kapasite kullanımını artırarak şirketlerimizin kalite, termin ve fiyat avantajlarını en üst düzeye çıkarıp daha rekabetçi olmalarını sağlamaktır. Ardından ihracat ve iç piyasa satışlarını yukarı çekerek, yeni yatırımlar yaparak ELSAN’ı sektöründe şu an bulunduğu 3. sıradan zirveye taşımak ve bir dünya şirketi olmasını sağlamaktır. Temel felsefem, hedefsiz insanın olamayacağı yönündedir.

Tüm çalışanlarımızın hedefi olan kişiler olmasını isterim ve bu konuda çaba sarfederim. ELSAN’da tüm idari personel, yüksekokul mezunu ya da öğrencisi konumundadır. Ayrıca eğitim seferberliği mavi yakalı çalışanlarımız için de geçerli. Ulaşılamayacak hedef yoktur, yaşa-

mı pozitif yönleriyle irdeleyip bardağa dolu tarafından bakarsak aşılmayacak engel olmadığı düşüncesindeyim. Hayal etmek, stratejik hedefler koymak, yaşantınızı değiştirmek, kaderciliği bırakmak, ekip ruhuyla hareket ederek kendi gelişiminizi sağlamak; ulaşılamayacak hedefler ve parasal karşılığı olan şeyler değildir.

Başarılı bir yöneticinin temel özellikleri nelerdir?

Başarılı bir lider olmak için; dürüstlük, şeffaflık, paylaşımcılık, elini her zaman taşın altına koyabilmek ve motivasyonu sağlamak gibi fonksiyonları yerine getirmelisiniz. Ayrıca etkin iletişim, sürekli değişim ve gelişim, farklılık ve farkındalık yaratmak da gerekir. Ayrıca başarılı bir yönetici değişen dünya koşullarında çok yönlü düşünebilmelidir. Kişisel olarak ekip ruhuna ve paylaşıma da çok inanıyorum. Bu nedenle yönetim kadromu her sabah 9’da bir araya getirir ve işleri değerlendiririz. Önemli bir şey olsun veya olmasın, günlük toplantılarımız ekip içindeki dayanışmayı da artırır. ELSAN’ın efektif ekibinin her üyesine yakın durmaya çalışıyorum. İşçilerimizle temas ediyor, birbirimize olumlu enerjimizi aktarıyoruz. Çalışanlarımıza “ELSAN çok önemli, ben sizin buradaki temsilcinizim” mesajını sürekli veriyorum.

Peki bir yönetici olarak burada ne gibi izler bırakmak istersiniz?

Öncelikle “bir Ahmet Bey vardı burada, geldi geçti, hep iyi işler yaptı” diye anılmak isterim. Bu yüzden buraya koyduğum bir tuğla bile çok önemli. Çok değerli bir idari kadromuz var. Birçok hedefi bu kadroyla başaracağımıza inanıyorum. ELSAN’ı çok farklı yerlere getireceğiz. Elginkan değerlerini çocuklarımıza da aktarmamız gerektiğini düşünüyorum. Oğlumun bu toplulukta çalışmasını çok istiyorum. Lise üçte okuyan oğlum “ben E.C.A.’lıyım, orada çalışacağım” diyor.

Eğitim ve öğretimde Yıllarca Beraber

Elginkan Vakfı tarafından yeniden inşa edilerek tüm tefrişatı gerçekleştirilen E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu Küçükalyalı'da eğitime başladı. Eğitim merkezleri, liseler ve anaokulunun ardından eğitimin temeline dokunacak bir ilköğretim okulunu açmanın mutluluğunu yaşayan Elginkan Topluluğu'nun parçası olan herkesi kutlarız.

20 Eylül 2010 tarihinde eğitim öğretime başlayan E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu öğrencilerinin sevinci görülmeye değerdi. Yeni dersliklerine büyük bir coşku içinde giren öğrenciler, eğitim yılının ilk gününü yeni okullarını tanımaya çalışarak geçirdiler.

Elginkan Topluluğu, Vakıf aracılığıyla eğitime katkı sağlamaya devam ediyor. Arkasında durduğu tüm sözlerin gururuyla Elginkan Vakfı; 20 Eylül tarihinde başlayan yeni eğitim dönemiyle birlikte donanımlı bir okulun daha açılışını İstanbul Küçükalyalı'da gerçekleştirdi. 56 yıllık Küçükalyalı Merkez İlköğretim Okulu, yeni ve modern bir hale getirilerek "E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu" adıyla Türk halkının hizmetine sunuldu.

Şimdiye kadar Elginkan Vakfı'nın katkılarıyla yapımı gerçekleştirilen Manisa Ümmehan Elginkan Mesleki ve Teknik Eğitim Merkezi, Bolu Mesleki ve Teknik Eğitim Merkezi ile İzmit Ahmet Elginkan Mesleki ve Teknik Eğitim Merkezi, sağladıkları eğitim desteğiyle yüzbinlerce gencimizin hayatını değiştirdi. Geçtiğimiz yıl ilk mezunlarını veren ve İTÜ'ye bağışlanan Ekrem Elginkan Lisesi, Maltepe'de bulunan E.C.A. Elginkan Anadolu Lisesi, İzmit Cahit Elginkan Anadolu Lisesi ve Ümraniye'de bulunan Mediha Tansel İlköğretim Okulu'nun bahçesinde yapılan anaokulu ile Elginkan Vakfı'nın MEB'e bağışladığı okul sayısı dörde yükseldi.

Elginkan Topluluğu, kurucularının açtığı yoldan giderek ulu önder Atatürk'ün "Benim manevi mirasım ilim ve akıldır" sözünden hareketle gençlerimizin hayatlarını değiştirmeye, onlara yeni ufuklar açmaya devam ediyor. Okuyan, üreten ve en önemlisi değerlerini unutmayan beyinler yetiştirmek amacıyla Küçükalyalı'da kapılarını açan E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu, aynı zamanda topluluğumu-

zun eğitim faaliyetlerinde yeni bir dönemin de habercisi.

Modern bir ilköğretim okulu

Elginkan Vakfı tarafından yıktırılarak yenilenen Küçükalyalı Merkez İlköğretim Okulu, E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu adıyla eğitim yılını açtı. Milli Eğitim Bakanlığı ile imzalanan protokol çerçevesinde oldukça kısa bir sürede yenilenerek hizmete sunulan okul, modern binası, en son eğitim imkânlarıyla dikkat çekiyor. Zümre ve dil odaları, fen laboratuvarları, sunum salonları gibi alanlarıyla eğitimin yeniliklerine açılan okulda öğrenciden veliye, öğretmenlerden yöneticilere herkesin keyfi yerinde.

Geçtiğimiz yılın yarısında eğitime ara verilen okulda, o tarihten bu yana hummalı bir çalışma sürdürülüyordu. Çocuklarını yepyeni bir okula getirmenin mutluluğunu yaşayan veliler, okul binasını gördüklerinde hayranlıklarını gizleyemiyorlar. Gerçekten okulun ön yüzünü gören herkes yanlış okula geldiğini sanıp şaşırıyor. Ahşap ve metal malzemenin kullanıldığı okulun ön yüzü, yepyeni bir hale sokulan okulun modern yapısının simgesi olmuş durumda.

Aileler çok mutlu

Okulda eğitimin başladığı 20 Eylül 2010 günü; aylar sonra çocuklarını okula getiren ailelere kulak misafiri oluyoruz. Hepsı şaşkınlık ve sevincin yarattığı karışık bir ruh hali içindeler. Okulla ilgili görüşle-

Eğitimin ilk günü, aileler de çocukları kadar heyecanlıydı.

rini sorduğumuz annelerden birinin söylediği sözler, aslında okuldaki değişimin göstergesi: “Eskiden okulumuz köhne ve oldukça karanlıktı. Öyle ki çocuğumu bu okula gönderdiğim için büyük bir üzüntü duyuyordum. Yapılan çalışmaları ve okulumuzun yenileneceğini biliyorduk ama bu kadarını beklemiyorduk. Şimdi, Elginkan Vakfı sayesinde çocuğumuzu semtin en güzel okuluna gönderiyoruz. Mimari çizgisinin yanı sıra okuldaki teknik altyapı ve eğitim imkânlarıyla çocuklarımızı bu okula gönderiyor olmak bizleri çok sevindiriyor. Yeni tamamlanmasına rağmen, E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu, bu semtte özel eğitim kurumlarından bile daha çok rağbet görmeye başladı.”

Sadece aileler değil, çocuklar da oldukça sevinçli. Üzerlerindeki turuncu üniformalarla kıpır kıpır, yerlerinde duramayan öğrenciler, ders görecekları sınıfları görmek için bir an önce içeri girmek istiyor. Biri “Okulumuz çok güzel oldu” derken, diğeri gülererek şöyle diyor: “Artık daha çok okula gelmek isteriz!”

Elginkan Vakfı Müdürü Osman Çetin Evranuz, neredeyse gece gündüz çalışarak okulun yeni eğitim öğretim yılına yetiştirildiğini söyledi (solda). E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu Müdürü Hikmet Arslan, “çocuklarımızın geleceğini değiştiren Elginkan Vakfı’ndaki bütün yöneticilere çok teşekkür ediyorum” dedi (sağda).

Melissa Kılıç: “Okulu çok beğendim”

Üçüncü sınıf öğrencisi Melissa Kılıç, okulunu çok beğendiğini söyleyerek Elginkan Vakfı yetkililerine teşekkür etti. Melissa’nın, öğretmenleriyle birlikte kendisini de güneşli bir günde çizdiği resimlerini bu sayımızın “+1”lerinden biri olarak sizlerle paylaşıyoruz.

Okulu Melissa ile gezmeye karar verip, içeri giriyoruz. Meraklı anne babalar okulun yeni halini gözlerinde ışıltıyla gezerken; kurdukları hayallerle bu okulun ve daha birçoğunun yenilenmesine olanak sağlayan Elginkan Ailesi’nin fotoğraflarıyla ölümsüzleşmiş levhanın önünde duruyoruz. Melissa’ya Ekrem Elginkan’ı tanıyıp tanımadığını soruyoruz. Gözlerinin içi gülüyor, evet anlamında başını sallayarak, “Okulumuz onun sayesinde yenilendi” diyor. Resimler için teşekkür ederek elinde tuttuğu çiçeklerle fotoğraflıyoruz onu.

Elginkan Vakfı Müdürü Osman Çetin Evranuz Bey’den okulun değişim öyküsünü dinliyoruz. Okul, zaman azlığından dolayı neredeyse gece gündüz çalışarak eğitim yılına yetiştirilmiş. Nisan ayında yıkım kararı alınan okulun, yeniden inşa edilmesi, iç tefrişatının tamamlanabilmesi için 19 Eylül akşamına kadar çalışmalar devam ettirilmiş. Böylesine güzel bir okulun meydana getirilmesinde emeği geçen herkese teşekkür eden Evranuz, okulun hangi hedefler doğrultusunda yenilendiğinden ziyade nasıl yeni öğretim yılına yetiştirildiğinin sorulmasının doğru olacağına dikkat çekiyor. Elginkan Topluluğu’nun kuruluş ilkeleri gereğince bir şeyi yapınca en iyisini yaptığını belirten Evranuz, “Herkes bize bu okulu yetiştiremeyeceğimizi söyledi. Bugün, anasınıfından mobilyalarına kadar tamamlanmış bir okul teslim etmenin mutluluğunu yaşıyoruz” diye konuştu.

Okulun müdürü Hikmet Arslan’ı da ziyaret ederek, okulla ilgili görüşlerini soruyoruz:

“56 yıllık Küçükalyı Merkez İlköğretim Okulu’nda 17 derslik vardı. Bu dersliklerle günümüz koşullarında eğitim öğretimin sürdürülmesi çok zordu. Bugün, modern bir binada eğitimin temel ilke ve prensipleri doğrultusunda daha sağlıklı ve başarılı bir öğretim imkânı yaratıldı. Sınıf sayımız 29’a çıktı. Anasınıflarının sayısı arttı. Böyle bir okulun yapılması bölgemizde büyük bir sansasyon yarattı. Bu desteği bize sağlayarak çocuklarımızın geleceğini değiştiren Elginkan Vakfı’ndaki bütün yöneticilere çok teşekkür ediyorum.”

Elginkan Vakfı’nın, binasını inşa ederek İTÜ Vakfı’na bağışladığı İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi, eğitim öğretim yılını açtı. 230 başarılı öğrenciyle eğitim faaliyetlerine devam eden okul, sosyal imkânları ve öğrencilerinin proje yarışmalarında elde ettiği başarılarla kendinden söz ettiriyor.

İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi’nde 2010-2011 eğitim öğretim yılı açıldı

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları’ndan üçüncüsü olan İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi, 2005–2006 eğitim öğretim yılında eğitime başlamıştı. Bugün 230 öğrencisiyle eğitime devam eden okul, Elginkan Vakfı tarafından inşa edilmişti. Yapımına Ağustos 2004 tarihinde başlanan okul, 2005 yılında tamamlanarak İTÜ Geliştirme Vakfı’na teslim edilmişti.

Atatürkçü, laik ve cumhuriyetçi bir düşünce yapısıyla eğitim veren İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi, Türkiye’nin geleceğine yönelik önemli yatırımlardan biri. 24 öğrenci kapasiteli 16 adet dersliği, 4 fen laboratuvarı, 2 bilgisayar laboratuvarı, 4 sanat odası, kütüphanesi, yüzme havuzu ve spor salonlarıyla İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi, çağdaş bir eğitim merkezi.

Proje temelli eğitim anlayışının geçerli olduğu okulda sınıf içi ve dışı öğrenme atmosferleri birlikte kurgulanarak doğal bir öğrenme ortamı yaratılıyor. Geçen iki yılda okul öğrencileri TÜBİTAK Liselerarası Bilimsel Proje Yarışması ve Polonya Bilimler Akademisi Fizik Yarışması’nda çeşitli ödüller aldı. Koçluk sistemiyle desteklenen öğrencilerin sosyal yönlerinin gelişebilmesi için 21 farklı kulüpte hobi ve sosyal sorumluluk çalışmaları sürdürülüyor. Mayıs 2010’da Uluslararası Bakalorya (IB) Programı’na başladıklarını aktaran Okul Müdürü Kudret Uluköy, programa katılan öğrencilerin, hem ulusal hem de uluslararası IB diploması alarak mezun oldukları bilgisini verdi.

Okulda proje temelli eğitim anlayışını IB-Diploma Programı ile destekleyerek sorumluluk bilinci yüksek bireyler yetiştirmek istediklerini aktaran Uluköy, eğitimin amacını; “Öğrencilerimizin çağdaş olmanın bütün özelliklerini taşıyacak, farklı alanlarda donanımlı, okuma yazma alışkanlıkları kazanmış, sorunların çözümünü bilimde arayan aydın bir düşünce yapısına sahip olacak şekilde yetiştirmeleri hedefleniyor” diye anlatıyor.

Uluköy’ün verdiği bilgilere göre, Atatürkçü düşünce ve ilkeleri benimseyip aydınlanmanın güvencesi haline gelmiş öğrencileri, özgüvenli bireyler olarak yetiştirmek de okulun eğitim hedefleri arasında.

Eğitime sürekli yatırımları ile destek veren Elginkan Vakfı’na İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi Müdürü Kudret Uluköy, eğitim faaliyetleri hakkında şu bilgileri verdi: Okuldaki öğretim, 2005 yılından bugüne kadar başarılarla dolu olarak devam ediyor. Son iki yıldır mezun olanların tamamı tercih ettikleri üniversite programlarına yerleştirilmiş.

Elginkan Vakfı'nın eğitime destek olmak amacıyla hayata geçirdiği okulların bahçesini süsleyen "Atatürk ve Gençler" heykelinin yaratıcısı Prof. Dr. Tankut Öktem, yaşamdan zamansız ayrılmasına rağmen devasa yapıtlarıyla Türkiye'nin ünlü meydanlarında yaşıyor. Öktem, Cumhuriyet'in ilk kadın veterineri olan annesinin özendirmesi ile resim ve heykel sanatıyla tanıştı. Bugün ise sayısı 1000'i aşkın ve birçoğu devasa boyutu nedeniyle dünya sanat literatürüne girmiş yapıtların heykeltıraşı olarak haklı bir üne sahip.

Cumhuriyet'in ışığını çocuklarla paylaşan heykeltıraş: PROF. DR. TANKUT ÖKTEM

"Düşünen Adam" adlı yapıtıyla hemen herkesin tanıdığı ünlü heykeltıraş Auguste Rodin "İnsan bedeni ruhun yansımasıdır ve bu nedenle olağanüstü bir güzelliği yansıtır" der. Çağdaş heykeltıraş Henry Moore ise "Her fikir için doğru bir boyut vardır" diyerek heykelde ölçek meselesinin ustalıkla ilişkisini tarif eder.

Farklı dönemlerde üretmiş olsalar da Rodin ve Moore, devasa yapıtlarıyla bazen bir kent meydanında, bazen bir müzenin önünde yaşayarak, insanoğlunun bilinçaltında yer edinmişlerdir.

Büyük boyutlu heykel, yapım süreci açısından ustasını zorlar; ayrıca otoriter yönetimlerle özdeşleştirilerek sanat eleştirisinden yoksun analogilerin kurbanı olabilir, top-tancı bir yaklaşım sonucunda ağır saldırılarla karşı karşıya kalabilir. Bütün bunlara rağmen zamana karşı direnen örnekleri de vardır kuşkusuz. Bundan üç yıl önce, 5 Aralık 2007'de bir trafik kazasında kaybettiğimiz Prof. Dr. Tankut Öktem'in insan sıcaklığını ve yüceliğini yansıtan, Cumhuriyet'in zorlu kazanımlarına ışık tutan 1000'i aşkın heykeli gibi...

Anadolu kültürüyle yoğrulmuş bir yaşam

Değerli heykeltıraş Tankut Öktem, üzerinde 700 figürün bulunduğu Harbiyeli Şehitler Anıtı, Manisa'daki 63 metre yüksekliği ile dünyanın en yüksek anıtları arasında yer alan Kuva-i Milliye Anıtı

tı gibi yapıtlarıyla sanat tarihimizin önemli isimleri arasında yer alıyor. 1999'da "Devlet Sanatçısı" unvanını alan Öktem, Edirne ve Muş'ta geçen çocukluk döneminde Anadolu'nun zengin kültürünü tanıırken, çok küçük yaşlarda resim ve heykele olan ilgisini ortaya koymuştu.

1940'ta Konya'da doğan Tankut Öktem, veteriner olan annesinin sanata özendirmesiyle daha iki yaşında resim yapmaya, üç yaşında ise heykele başladı. İlk ve ortaöğrenimini Edirne'de tamamladıktan sonra ailesiyle beraber İstanbul'a yerleşti. Liseden sonra girdiği Devlet Güzel Sanatlar Yüksekokulu Seramik Bölümü'ndeki hocası heykeltıraş Hakkı Karayığitoğlu'nun sanat hayatında önemli bir etkisi oldu.

Öktem, üçüncü sınıfta Dünya Genç Heykeltıraşlar Yarışması'na katılarak birinci oldu. 1962'de Almanya'da Porzellanfabrik Schönwald'de stajını tamamladı. 1965 yılında bitirdiği İstanbul Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksekokulu Seramik Bölümü'nde önce asistan, 1970 yılında ise öğretim üyesi oldu.

1974-1975 yılları arasında bölüm başkanı, 1980-1982 yılları arasında ise okul müdürü olarak görev aldığı kurum, 1983-1985 yılları arasında Marmara Üniversitesi'ne bağlandığında Tankut Öktem, de üniversitenin heykel bölümünü kurdu ve ilk başkanı oldu. 1986'da profesör olan Öktem, 1993-1996 yılları arasında seramik-cam bölümü

başkanlığını, 1999'a kadar fakülte senatörlüğünü ve YÖK Sanat Millî Komitesi Marmara Üniversitesi Temsilciliği'ni yaptı. Pek çok ödüllü bulunan Prof. Dr. Tankut Öktem, 1999'da "Devlet Sanatçısı" unvanı ile onurlandırıldı.

İdealist bir kuşaktan geliyor

Türkiye'nin ilk kadın veterinerlerinden olan annesi ve yine bir veteriner olan babasıyla geçen köy yılları, idealist bir ailenin çocuğu olan Öktem'e, Cumhuriyet'in yüce değerlerini aşımlarken, Anadolu insanını da yakından tanıma fırsatı vermiş. Kendisiyle yapılan bir söyleşide şunları söylüyor: "Annem mezun olduğunda tayinini, yolu olmadığı için Muş'a istemiş. Beni Diyarbakır'dan katır sırtında Muş'a götürmüş. Ben böyle bir insanın oğluyum. Böyle bir yaşam sürdürdüm için de farklıyım. Kız kardeşim Gülsen Öktem Akıncı da sanatçıdır. Bursa'daki Hacivat-Karagöz mezar anıtını yapan kişidir."

Öktem'in yapıtları arasında yer alan Kara Harp Okulu Anıtı, 28 metre yüksekliği ve üzerinde yer alan 700 ayrı figürü ile dünyada ender rastlanan devasa heykellerden birisidir. Öktem bu çalışma için ordu- dan 700 asker istemiş. Ancak beş yıllık çalışmanın sonucu olan anıtın açılışının ertesi günü gazetelerde iki satırlık bir yazı çıkmaması, sanatçıyı son derece üzmüş. Oysa Öktem, dünya basınına konu olan yapıtların sahibi olarak tanınıyor.

Kara Harp Okulu Anıtı ile Time dergisine kapak olan Öktem, 1988'de Kore'de yapılan Seul Olimpiyatları nedeniyle Kore Hükümeti'nin sanat olimpiyatı için seçtiği 160 heykeltıraştan biri oldu. Öktem'in hazırladığı heykel, diğer başarılı 10 heykelle birlikte Kore'ye dikildi.

"Çirkin heykele tahammülüm yok"

Kendisiyle yapılan söyleşilerin birinde Öktem, gençliğinde kendisine yüklü bir miras kalacağını düşündüğünü ancak daha sonra annesinin bütün varlığını Çocuk Esirgeme Kurumu gibi Cumhuriyet kurumları

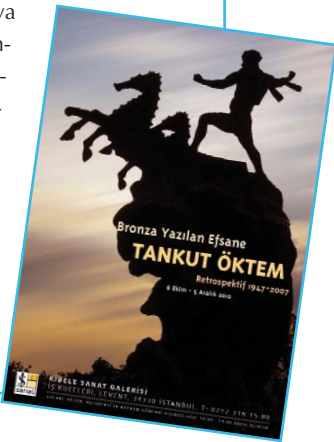
Tankut Öktem'in yaptığı birbirinden güzel heykeller Türkiye'nin dört bir yanını süslemeye devam ediyor. Sanatçı, Milli Egemenlik Anıtı (sağda) gibi eserlerin yanı sıra İzmir Resim Heykel Müzesi bahçesinde sergilenen heykel gibi (solda) modern çizgide çalışmalara da imza attı.

na bağışladığını öğrendiğini ifade ediyor. Manisa'da valiliğin siparişi ettiği heykeli, ödenek kesilince kendi olanaklarıyla tamamlamaya karar veren Öktem amacına ulaşmak için iki evini de satmak zorunda kalırken bir açıdan aile geleneğini izlemiş olur. Türkiye'nin hemen bütün büyük illerinde heykelleri bulunan Öktem, birer çirkinlik abidesi olan birçok heykeli meydanlardan kaldırtmış.

Kendisiyle yapılan bir söyleşide yeni gelen kuşaktan çok umutlu olduğunu vurgulayarak, "Bizim neslimizin yetişme tarzı ile şimdikiiler arasında 500 yıllık fark var. Türkiye'yi 100 yıl sonra kimse tanıyamayacak" diyerek ülkenin geleceğine olan güvenini ifade eden Öktem, yaşasaydı herhalde genç sanatçılara ilham veren birçok yapıta imza atmaya bugün de devam edecekti.

İş Bankası Kibele'de Tankut Öktem Retrospektifi

Dergiyi yayına hazırladığımız günlerde güzel bir tesadüf eseri olarak, Prof. Dr. Tankut Öktem'in eserleri retrospektif bir sergiyle sanatseverlerin ilgisine sunuldu. İş Bankası Kibele Sanat Galerisi'ndeki Tankut Öktem retrospektif sergisi, aramızdan ayrılışının üçüncü yılında değerli heykeltıraşımızın sanat hayatının tüm dönemlerine ışık tutuyor. Kibele'deki bu sergide sanatseverler, sanatçının ilk dönem soyut formlarından, figüratif geleceğini haber veren "Özgürlük Yüzleri"ne değin bugüne kadar görülmemiş birçok eserini izleme olanağı bulabilecek. Yapıtlarında figürlerin bir araya gelişlerindeki duygusal ve anlatımcı tarafa önem veren ve bütünden parçaya ulaşmayı ilke edinen Öktem'in kompozisyonlarındaki ışık ve gölge dengesi üstün bir estetik duygusunun ürünü olarak görülüyor. Işıktan aldığı ilhamla, gerçekliği, acıyı, toplumca çekilen sıkıntıları ve mücadeleyi heykellerine yansıtan Tankut Öktem'in Kuvayı Milliye ve Atatürk Anıtı, bugün hala Türkiye'nin en büyük, dünyanın ise üçüncü büyük anıtı olarak literatürdeki yerini koruyor. 5 Ekim'de açılışı yapılan "Tankut Öktem Retrospektifi", 5 Aralık tarihine kadar İş Bankası Kibele Sanat Galerisi'nde izlenebilecek.

Kutluay ailesi enerjiyi verimli kullanıyor

“Enerjiyi Verimli Kullanan E.C.A.” adıyla hazırlanan reklam filminin başrolünde yine Kutluay ailesi yer alıyor. 60 yıla yakın bir geçmişe sahip E.C.A.’nın enerjiyi verimli kullanan ısı ürünlerini konu alan reklam filmi; keyifli, sıcak bir yaşam için İbrahim Kutluay ve ailesinin E.C.A. ürünlerini tercih etmesine vurgu yapıyor. Reklam filminde E.C.A. ısı ürünleriyle konforlu, sıcak ve keyifli bir yaşam sürdüren Kutluay ailesinin ev hayatına konuk oluyoruz. Filmde vurgulanan ürünlerden E.C.A. termostatik vanalarla yaşanan mekânları istenilen ısı ayarında sabitleyerek yüzde 30’a varan tasarruf sağladığı, ısı verimliliği artırmış panel radyatörlerle de konfor sunduğu mesajları veriliyor. Ürünlerin kullanım alanlarına sunduğu konforun yanı sıra “enerjiyi verimli kullanın” mesajı sayesinde ekonomik faydaları da vurgulanıyor.

Dragos Royal Towers E.C.A. De Dietrich ile ısınacak

Dap Yapı’nın gelecek için yaşam alanları oluşturma misyonuyla Bağdat Caddesi olarak anılan sahil yolunda, denize 100 metre mesafede inşa ettiği Dragos Royal Towers, zamanlar arasındaki farkı ortadan kaldırıyor. Proje, sadece lüks bir yaşam alanı değil, geleceğin ötesine göndermeler yapan ayrıntılarıyla yeniçağa ait bir tasarım olarak kabul ediliyor.

Miami, New York ve Dubai gibi merkezlerde benzerleri görülebilen Dragos Royal Towers, 4 blokta 212 daireden oluşuyor. Projenin ısıtma sistemi için 32 adet E.C.A.- De Dietrich duvar tipi yoğunmalı kazanlar tercih edildi.

EMAR yetkili servisleri buluştu

EMAR A.Ş. yetkili servisleri, kış sezonu öncesinde her yıl düzenlenen öz değerlendirme toplantılarında buluştu. İftar organizasyonlarıyla birlikte gerçekleştirilen toplantıya 187 yetkili servis katıldı. İstanbul, İzmir, Trabzon, Ankara ve Gaziantep’te düzenlenen toplantılarda; 2010 yılı servis hizmet performansları, ilk seferde doğru hizmet sunumu, yedek parça uygulamalarıyla ilgili bilgi, kurumsal hizmetlerdeki pazar payı ve hizmetlerde dikkat edilmesi gereken noktalar aktarıldı. Serviste rol alan müşteri temsilcileri ve servis teknisyenlerine davranış eğitimleri verildi. Toplantıda “Servis Hizmeti Sunumunda Yüzde 100 Müşteri Memnuniyetini Sağlamak” konulu çalıştay da düzenlendi. Böylece müşteri memnuniyeti hedefine yönelik çalışmalar güncellenmiş oldu.

Enerji Yönetimi Derneği Çalıştayı düzenlendi

Enerji Yönetimi Derneği, Ankara’da “Enerji Verimliliği” konusunda mevzuat, uygulamalar, problemler ve çözüm önerilerini tartışmak üzere bir çalıştay düzenledi. Çalıştay’a Türk Teknoloji Geliştirme Vakfı, Elektrik İşleri Etüt İdaresi, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, Makine Mühendisleri Odası ve sektör temsilcileri katıldı. EMAR İstanbul Bölge Servis Mühendisi Ersoy Akın’ın da katıldığı etkinlikte; Bina Enerji Performans Yönetmeliği hakkında bilgiler, sektör eğitimleri, katılımcıların enerji verimliliği konusundaki deneyimleri ve uygulama örnekleri paylaşıldı.

EMAS İzmir’de parlıyor

Elginkan Topluluğu Isı Grubu, İzmir ve Ege bölgesinde gerçekleştirdiği faaliyetlerle bir yıldız gibi parlamaya devam ediyor. Birbirinden önemli projelerde yer alarak bölgedeki pazar payını artırdıklarını anlatan Elginkan Topluluğu Isı Grubu Koordinasyon Kurulu Başkanı Ömer Özgen, “Artı 1” dergisi için İzmir’de gerçekleştirilen projeleri anlattı.

Isı sektörünü değerlendiren Ömer Özgen, E.C.A. Isı Grubu olarak 2010 yılında 9 milyon TL tutarında yatırım planladıklarını belirtti ve ciro hedeflerinin ise 1,5 milyon TL olduğunu söyledi.

E.C.A. markası olarak, kombi üretiminin 2010 yılı başında tamamen Manisa’ya gelmesinin ardından, birçok başarılı projeye imza atıldığını belirten Özgen, İzmir ili ve çevresindeki orta ve ufak ölçekli projelere verilen önemle pazar payının da artırdığını söyledi. 2010 yılına kadar yüzde 5–6 seviyelerinde olan İzmir’deki pazar payının 2010’un ilk altı ayında yüzde 8-9 seviyelerine yükseldiğine dikkat çeken Özgen, “Üstelik İzmir-Mavişehir’de gerçekleştirdiğimiz 622 konut, E.C.A. Proteus 24kW kombi satışı henüz bu rakamlara yansımış değil” diye konuştu.

İlerleyen dönemde gaz açılımlarının gerçekleşerek bu tabloya yansımaya pazar payının iki kat artmasını beklediklerine dile getiren Özgen, İzmir’de gerçekleşen projelerle ilgili olarak şunları söyledi:

“İzmir’de son dönemde aldığımız bazı projeleri şöyle sıralayabilirim... TOKİ’nin gerçekleştirdiği 2 bin 500 konutun tüm panel radyatör ve havlupan projesini biz gerçekleştirdik. İzmir Ege Üniversitesi lojmanları, misafirhaneleri ve derslikleri olmak üzere 45 adet MC yoğunmalı kazan ve 44 adet güneş kolektörü işi teslim edildi. İzmir’deki bir diğer önemli proje ise Mavişehir’de ki TOKİ konutlarına 630 adet E.C.A. Proteus kombi ve panel radyatörün teslim edilmesi idi.

İzmir’de geçen yıl 17 bin dolayında cihazın gaz açımı da gerçekleştirildi. 622 adetlik bir proje satışının toplam senelik gaz açımının yaklaşık olarak yüzde 3,5’üne tekabül ettiği düşünülürse; bunun ne kadar büyük bir oranda olduğu görülebilir. Bu toplamda, tüm vitriye, armatür, panel radyatör ve kombilerin, E.C.A. markalı olması ise ayrı bir gurur kaynağı olarak önem kazanıyor.”

Konut projelerinin gözdesi

E.C.A. ve SEREL markalı ürünler, yapı sektöründeki saygın projelerin tercihi olmaya devam ediyor. Galatasaray Kulübü’nün uzun zamandır merakla beklenen stad projesinden konut projelerine kadar E.C.A. ve SEREL markalarının yer aldığı projeler şu şekilde:

Türk Telekom Arena

Türk futbolunun önemli kurumlarından biri olan Galatasaray Spor Kulübü tarafından yaptırılmakta olan Seyrantepe Spor Kompleksi, içinde barındırdığı 58 bin kişilik stadyumu ve alışveriş merkezleriyle Türkiye’nin en modern stadyumlarından biri olacak. Mimari çizgisiyle göz kamaştıran spor kompleksinde şık ve estetik tasarımlarıyla sektörün öncü markası E.C.A. ve SEREL ürünleri tercih edildi. E.C.A. armatür ve SEREL vitriye ürünlerinin yanı sıra SEREL’in akrilik küvet ve gömme rezervuarları da Türk Telekom Arena’nın modern çizgisini en üst düzeye çıkaran ürünler arasında yer alıyor.

Innovia 2

Yeşil İnşaat tarafından Beylikdüzü’nde yaptırılan 3 bin 84 konuttan oluşan Innovia 2, tercih etmiş olduğu E.C.A. Armatür, SEREL Vitriye ve SEREL Akrilik küvet ile müşterilerine ayrıcalıklı bir yaşam alanı sunuyor.

Ağaoğlu My City

Ağaoğlu’nun yeni projesi My City Bahçelievler’in mimari çizgisi, estetik ve tasarımda öncü marka E.C.A. armatürlerle tamamlanıyor.

Narcia Resort

Ülkemizin seçkin turizm merkezlerinden biri olan Side’de yer alan Narcia Resort, müşteri memnuniyetini şık ve estetik tasarımlarıyla göz alıcı E.C.A. armatür ve E.C.A. teknik ürünleriyle güçlendirdi.

Skyport

Gülyapı tarafından Beylikdüzü’nde gerçekleştirilen 34 katlı yapı; içerisinde bulunan alışveriş, eğlence ve spor merkezleriyle yeni bir yaşam alanı oluştururken, tercihini öncü marka E.C.A. armatürlerden yana kullandı.

Kombi bakım kampanyası devam ediyor

Müşteri memnuniyetine iş hedefleri içinde öncelikle yer veren EMAR A.Ş., bu konudaki çalışmalarını sürdürüyor. Bu kapsamda; müşteri marka sadakatının ve EMAR'ın yetkili servislerine ait bölgesel etkinliğin yükseltilmesi; aynı zamanda, mamullerde bakım taleplerinin artırılarak uzun ömürlü ve sorunsuz çalışmalarını temin edilmesi için 2001 yılından itibaren düzenlenen indirimli bakım kampanyası, bu yıl 1 Ağustos- 31 Ekim tarihleri arasında gerçekleştiriliyor.

Doğalgaz altyapısı bulunan il ve ilçelerdeki kombi kullanıcılarına yönelik uygulanan kampanya kapsamında, kombi bakım işçilik ücretlerinde yüzde 20, bakım sırasında olası yedek parça değişimlerinde ise yüzde 10 iskonto uygulanıyor. EMAR veri tabanında kayıtlı olan müşterilerden 100 bin kişiye ulaşılarak 31 Ekim tarihine kadar devam edecek kampanya hakkında bilgi de verildi.

ELEKS VE EMAR'DAN Azerbaycan'da eğitim

ELEKS ve EMAR'ın ortaklaşa gerçekleştirdiği eğitim ve bayi toplantıları devam ediyor. Bu kapsamda E.C.A. ısı ürünleri için önemli bir pazar olan Azerbaycan'da organize edilen teknik eğitim ve bayi toplantısı, sektör profesyonellerini, alt bayileri, tesisatçı firmaları bir araya getirdi. 18 Eylül 2010 tarihinde düzenlenen toplantı, Bakü Palas Oteli'nde 85 kişilik katılımı gerçekleştirildi. Ürün eğitimiyle başlayan toplantı, kampanyalar hakkında bilgilendirme semineriyle devam etti. Sunumlar, EMAR Eğitim Şefi Ekrem Erkut ve Bölge Sorumlusu Hakan Yenigezer tarafından yapıldı.

Azerbaycan genelinde satış sonrası müşteri hizmetleriyle ülke standartları üzerinde hizmet veren ECA Yetkili Servisi Rufat Mammadov, firması ve 5 kişilik teknisyen ekibiyle seminerde hazır bulundu. Seminer sonunda en yüksek satış gerçekleştirilen bayiler de ödüllendirildi.

ELEKS eğitimlerle yenileniyor

Dış pazarlarda rekabet edebilmek, hedeflerine ulaşabilmek ve mevcut konumunu koruyabilmek için sürekli gelişim ve yenilenmeyi önemseyen ELEKS Dış Ticaret A.Ş., çalışanları için Bilecik ve Manisa'da bulunan yedi üretilmeye ait dokuz fabrikaya gezi düzenledi. Periyodik olarak eğitim alan satış ekibi dışında kalan sevkiyat, muhasebe ve finansman departmanlarının çalışanları da ürün ve üretim bilgilerinin yenilenmesini amaçlayan seyahatlerde bilgilerini tazeleme fırsatı buldular.

Üretimden ziyade; hammadde kabul, kalite kontrol, sevkiyat gibi süreçleri de tanıma fırsatı yaratan seyahat; fabrika ve satış şirketleri arasında yaşanan problemlerin paylaşıldığı ve bunlara çözüm bulunduğu bir platform da yaratmış oldu. Fabrika seyahatlerinin sonunda EMAR tarafından verilen ürün eğitimleriyle planlanan etkinlik tamamlandı.

BERSAY İLETİŞİM GRUBU, 20. YIL PANELİ'NDE "YENİ NORMAL"İ TARTIŞTI

Bersay İletişim Grubu, sektördeki 20. yılı nedeniyle 27 Eylül 2010 tarihinde Çırağan Sarayı'nda "Yeni Normal Dünyada Türkiye'nin Yeni Konumu, Yeni Gücü" başlıklı bir panel düzenledi. Açılış konuşmasını Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yaptığı paneli Milliyet gazetesi yazarı Taha Akyol yönetti. Panele, TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner, Bilgi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Deniz Ülke Arıboğan, NPQ (New Perspectives Quarterly) dergisi editörü Nathan Gardels, Avrupa Birliği Genel Sekreter Vekili, Büyükelçi Haluk Ilıcak ve Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı Kurucu Başkanı Alpaslan Korkmaz katıldı.

Panelin onur konuğu olarak açılış konuşmasını yapan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, "yeni normal" adıyla kavramsallaştırılan günümüzün dünya düzeninde dengelerin farklılaştığını ve Batı'nın gücünü Doğu'yla paylaşmaya başladığını belirterek, "Bugünkü dünya eskisinden çok farklı bir dünyadır. Bugün artık soğuk savaş döneminin parametreleri geçerli değil. 'Kutuplar neresidir?' sorusunun artık tek bir cevabı yok. G-20'yi oluşturan güçler var. Çin, Hindistan, Brezilya diye saymaya başlayacağımız güçlerin arasında Türkiye'nin adı yerini çok kısa bir zamanda alacaktır" dedi.

Bersay İletişim Grubu'nun 20. kuruluş yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde gerçekleşen panelin öncesinde konuşan Grubun kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı Ali Saydam, "yeni normal dünya düzeni"nde "daha az risk, daha çok ihtiyatın aranacağına" vurgu yaparak, Türkiye'nin de güncel sermayesi, dinamizmi ve yenilikçiliği ile bugün dünyada ortaya çıkan yeni resimde yer

Soldan sağa: TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner, Bilgi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Deniz Ülke Arıboğan, Milliyet yazarı Taha Akyol, Avrupa Birliği Genel Sekreter Vekili, Büyükelçi Haluk Ilıcak, NPQ (New Perspectives Quarterly) dergisi editörü Nathan Gardels ve Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı Kurucu Başkanı Alpaslan Korkmaz.

alma potansiyeline sahip olduğunu söyledi.

TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner, küresel ekonominin bir panoramasını çizdikten sonra Türkiye'nin küresel sistem içindeki yerini belirleyecek temel faktörlerden en önemlisinin demokratikleşme süreci olduğunu belirtti.

Bilgi Üniversitesi Mütevelli Heyeti Üyesi Prof. Dr. Deniz Ülke Arıboğan, "Şimdi normal düzenden söz ettiğimize göre öncesinde anormal bir dünya düzeni vardı ve bu yeni dönem bize 'aracı kurumların' rolünü önemsememiz gerektiğini gösteriyor. Türkiye de dünyada aracılık rolünü en iyi biçimde oynama mücadelesi veriyor" dedi.

NPQ dergisi editörü Nathan Gardels, "yeni normal" kavramı yerine "küreselleşme sonrası" ifadesini kullanarak, önümüzdeki yıllarda, Türkiye'nin de üyesi olduğu G-20'nin çok daha fazla söz sahibi olacağını söyledi.

Avrupa Birliği Genel Sekreter Vekili Büyükelçi Haluk Ilıcak, AB'ye Uyum Süreci'nde yaşanan sorunlara değinirken, panelin son konuşmacısı olan Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı Kurucu Başkanı Alpaslan Korkmaz da, "Biz tanıtım çalışmalarımızda Kuzey Amerika, Batı Avrupa, Ortadoğu, Uzakdoğu gibi bölgeleri hedefledik. Bu tanıtım çalışmalarımız sürecinde, hedeflenen bölgeler dışında yatırım da çekebiliyoruz" dedi.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, panelin onur konuğu olarak açılış konuşmasını yaptı.

Yeşillikler içinde konumlanan MESA Çengelköy Evleri, butik mimari çizgisini E.C.A. ve SEREL ile tamamlayan İstanbul'un gözde konut projelerinden biri. Çevreye saygılı tasarımı ve yüzde 80'lik yeşil alan kullanımıyla dikkat çeken projenin tamamında sürdürülebilirlik ve kalite göz önünde tutularak E.C.A armatürler ve SEREL vitrifiye ürünleri kullanıldı.

Çengelköy MESA Evleri E.C.A. VE SEREL'İ TERCİH ETTİ

E.C.A. ve SEREL markaları, Türkiye'nin farklı bölgelerindeki seçkin projelerin ilk tercihi olmaya devam ediyor. Elginkan Topluluğu Şirketleri'nde üretilen armatür ve vitrifiye ürünleri kalitenin yanı sıra tasarımlarıyla insanların hayatına artı değer katıyor. İlk durağımız, İstanbul'un gözbebeği semtlerinden Çengelköy'de gerçekleştirilen butik bir konut projesi. Çengelköy MESA Evleri, minimal mimari çizgisi, yüzde 80'i yeşile ayrılmış ferah yerleşim planıyla oldukça farklı bir konut projesi. Proje, insanların ortak alanları birlikte kullanabilecekleri sosyal bir yerleşim yeri olarak da tasarlanmış. 100 bin metrekarelik bir alanda yer alan, 46 bloktan oluşan Çengelköy Mesa Evleri'nde 398 konut

bulunuyor. Bu konutların tamamında E.C.A. armatür ve SEREL vitrifiye ürünleri kullanıldı.

Mutfaklarda E.C.A. Delta serisi evye bataryaları kullanırken; banyoda Delta serisi lavabo bataryası ve Delta serisi banyo bataryası tercih edildi. Banyo evyelerinde tamamlayıcı unsur olarak Göksu Hareketli Üst Takım kullanıldı. Kuvete sahip konutlarda ise XL Ankastr küvet bataryası tercih edildi.

Proje mimarlarının lavabo tercihi ise SEREL'den yanaydı. Vitrifiye olarak Smart asma klozet ve Bianca klozet rezervuarı kullanıldı.

Sosyal bir merkez

Araç trafiğinin tamamen yeraltından çözüldüğü konut projesinde; sosyal merkez, kapalı ve açık yüzme havuzu, fitness, sauna, çocuk kulübü ve çok amaçlı salon gibi; sosyal hayatın gerektirdiği bütün alanlara yer ayrılmış.

İmar planı aşamasından başlayarak bütün mimari proje MESA Tasarım Grubu tarafından gerçekleştirilmiş. İşe 100 bin metrekarelik bir arsada nasıl bir yaşam alanı kurgulamak istendiği sorusuyla başladıklarını aktaran Proje Müellifi Mimar Yeşim Turhan, çeşitli seçenekleri denedikten sonra, yerleşimi 4 avlu etrafında oluşturmaya karar verdiklerini anlatıyor. Turhan'ın verdiği bilgilere göre, proje ile yaklaşık 400 konutluk bir yerleşimi, küçük birimlere bölerek, daha sıcak komşuluk ilişkilerinin yaratılması amaçlanmış.

Yerleşimin ortasında arsayı baştan sona kat edecek şekilde kurulan ağaçlı yol, avluları birbirine bağlayarak sitede yaşayan herkesin sosyal merkezde buluşturuyor. Evlerin tasarımında imar koşullarının bağlayıcı olduğunu belirten Turhan, bu koşullar çerçevesinde, modern çizgiler ve malzemelerle eskiye göndermeler yapan, sade, fonksiyonel bir çözüm bulmaya çalıştıklarını söylüyor.

Bu nedenle evlerin planlarında, alan kaybını minimuma indirerek maksimum kullanım alanı yaratılmasına özen gösterilmiş.

Yüzde 80'i yeşil alan

Düşük yoğunluklu bir yapılanma söz konusu olduğu için yerleşimin, yüzde 80'i, yani 80 bin metrekaresi yeşil alana ayrılmış. Evlerin salon,

Çengelköy MESA Evleri, yeşilin modern yaşam alanlarıyla tamamlandığı alternatif konut projesi. Modern ve sosyal bir hayatı arayanların tercih ettiği konut projesinde kalite, E.C.A. ve SEREL ürünleri ile tamamlandı. Proje Müellifi Mimar Yeşim Turhan'ın verdiği bilgilere göre, Çengelköy MESA Evleri'nde yerleşim alanı küçük birimlere bölünerek sıcak komşuluk ilişkileri ön plana çıkarılmış.

mutfak, teras ve balkon gibi yaşam alanlarının baktığı avlular çevresindeki bloklar için özel yeşil alanlar oluşturmuş. Avlularda zengin bir çevre düzenlemesiyle birlikte, çocuk oyun alanları, dinlenme alanları bulunuyor. Sosyal merkez ve çevresindeki yeşil alan ise, yerleşimin tümüne hizmet veriyor.

Neden Çengelköy?

Çengelköy, İstanbul'un eski dokusunu taşıyan semtlerinden biri. Köprülere yakınlığı, yürüme mesafesinde denize ulaşılabilirliği, çevresinde günlük ihtiyaçların giderilebileceği merkezlerin olması büyük bir avantaj. Hepsinden önemlisi, şehir merkezinde olup, böylesine geniş yeşil alanlar bulunduran projenin; kapalı otopark imkânı, sosyal ve spor aktiviteleriyle özel bir yaşam alanı sunabilmesi geliyor.

Neden E.C.A. kullanıldı?

MESA ekibi, diğerlerinde olduğu gibi, bu projede de her şeyi en ince detayına kadar düşünerek çalıştıklarını ifade ediyor. Projenin kalitesi ve standartlarına uygun firmalar seçilerek, tasarım grubu, yapım grubu ve seçilen ekiplerle birlikte titiz bir çalışma yürütülmüş. E.C.A. ve SEREL bu anlamda Türkiye'de vitrifiye ve armatür konusunda kalitesini kanıtlamış firmalar olarak MESA ekibinin genel konseptine yakın bulunmuş.

Aziz şehre leziz su

MÖ 330 yılında İmparator Konstantin tarafından temeli atılan İstanbul'un suyu, 1873 yılında kurulan Dersaadet Su Şirketi ile modern su şebekesine dönüşerek bugüne kadar geldi.

İstanbul, kurulduğu yıllarda su sıkıntısının ne olduğunu bilmeyen sayılı şehirlerden biriydi. Asırlar boyunca suyun hayat verdiği şehir İstanbul'da halk, 19. yüzyılda içecek temiz su bulamaz hale gelince modern su şebekesiyle tanıştı. "Aziz Şehre Leziz Su" sloganıyla 1873 yılında Dersaadet Su Şirketi'nin kurulması, İstanbul'da yeni bir dönemin de habercisiydi. 60 yıl boyunca İstanbul'un su ihtiyacını karşılayan şirket, modern su şebekesinin de temelini atmıştı.

Roma su yollarının kurulmasıyla birlikte İstanbul, Osmanlı hâkimiyetine girmesinden 18. yüzyıl başlarına dek temiz suya erişim ayrıcalığını korudu. Zaman zaman su sıkıntıları yaşansa da 19. yüzyıla kadar köklü bir su sorunu yaşanmamıştı. Ne var ki Osmanlı'nın son yüzyılıyla birlikte diğer sorunlar giderek ağırlaştı ve İstanbul halkı içecek su bulamaz hale geldi. Öyle ki geleneksel yöntemle bulunan sular ya içilemeyecek derecede kirlenmiş ya da eskimişti. 1873 yılında kurulan Dersaadet Su Şirketi, "aziz şehre leziz Terkos suyu"nu getirerek yeni bir dönemin kapısını araladı: İstanbullular şebeke suyuyla tanışmak üzereydiler.

Modernleşme ve endüstrileşme yüzyılında İstanbul halkı su bulamazken; arkalarında bir hayrat bırakıp dünya durdukça hayır duası alma beklentileri de azalmaya başlayınca daha az çeşme yaptırılır hale geldi. Geleneksel şehrin kalıpları ve yaşayan insan sayısı büyük ölçüde değişmişti. Sermaye, teknoloji ve yetişmiş teknik insan gücünün yeterli olmadığı bir zamanda özellikle büyük şehirlere su temini organizasyonu yabancı şirketlere ihale edildi.

Suyla şekillenen İstanbul'un tarihinde yeni bir dönem başlıyordu. Böylece "Aziz Şehre Leziz Su" sloganıyla 60 yıl boyunca İstanbul'un su ihtiyacını karşılayacak, daha da önemlisi bugün hâlâ kullandığımız su sisteminin temellerini atacak Dersaadet Su Şirketi de kuruluyordu. Suyun hayat verdiği İstanbul'un hikâyesini konuyla ilgili bir de kitap yazan Yrd. Doç. Dr. İlhami Yurdakul ile konuştuk.

İstanbul'un su tarihiyle ilginiz nasıl ortaya çıktı?

İstanbul Araştırmaları Merkezi'nde görevli olduğum yıllarda, özellikle Osmanlı'nın son dönemindeki, 19'uncu yüzyılda yazılmış su risaleleriyle karşılaştım. Araştırmalarım zamanla derinleşti ve elimizde tuttuğumuz kitaba dönüştü. İstanbul'un kuyu sularının büyük bir kısmı acıdır. O nedenle Osmanlı'da içme suyuna "mai leziz", yani tatlı su deniliyordu. Özellikle Terkos Gölü'nün tatlı suyu oldukça makbuldü. İşte tatlı Terkos suyunun bütün uygarlıklar tarafından başkent yapılmış aziz şehre gelmesini anlattığımız için kitabımıza "Aziz Şehre Leziz Su" adını verdim.

İstanbul'da içme suyuyla ilgili sorunlar Roma döneminden bu yana sürmüş, öyle değil mi?

MÖ 330 yılında Roma İmparatoru Konstantin, İstanbul'u yeniden inşa ederken şehrin ilk su sisteminin de oluşturmuş. Karadeniz bölgesinden taş ve kereste getiren Konstantin,- doğu ve batıdaki bütün kültür varlıklarını şehre taşıyıp yeni bir "Roma" inşa etme projesi bağlamında, Roma su uygarlığının da en uzun su yolu şebekesini İstanbul'da yaptırmış. Böylece Istranca Dağları'ndan İstanbul'a, 242 km uzunluğundaki su şebekesini de kurmuş. İstanbul'da çeşmeler ve fışkıyeler kurulmuş, tabiri caizse şehir suyla hayat bulmuştur.

O dönemde de su bulamama sorunu var mıydı?

Kuraklık dönemlerinin yanı sıra şehri istila etmeye çalışan kuvvetlerin de su yollarına saldırıp zarar verdiğini biliyoruz. Bunlardan en önemlisi 1204 yılında şehrin surları dışındaki bütün su şebekesinin tahrip edilmesi idi. Öyle ki İstanbul'da durağan suya, yani sarnıç sistemine geçilmesi bu saldırıların ardından olmuştur. Böylece daha tehlikesiz ve daha zararsız bir yöntem olarak kuyu ve sarnıçlar kullanılmaya başlanmıştır.

İstanbul'un fethedilmesinin ardından süreç nasıl gelişti?

İstanbul'un fethinin ardından şehirde "akarsu medeniyeti" yeniden canlandı. Fatih Sultan Mehmet, şehri fethettikten sonra Roma su yollarını yeniden imar etti. Yani İstanbul suyunun hikâyesinde ikinci aşamaya geçilmiş oldu. "Bentlerin devri" olarak anılan bu dönemde; şehrin içme suyu Belgrad Ormanı civarından İstanbul'a kadar kurulan bentler aracılığıyla getirildi. Ne var ki kuraklık olduğunda bentlerde su miktarı azalacağı için şehirdeki su sıkıntısı ortaya çıkmaya başladı. İstanbul'daki su sıkıntısını telafi eden etkenlerden biri de halkın yaz aylarında sahil kesimine çekilmesi idi. Ancak su sıkıntısı İstanbul'da genel olarak her zaman büyük bir sorun olarak yaşandı. Öyle ki her yıl yağmur duasına çıkılırdı. Yıllar geçtikçe İstanbul'un su sorunu ağırlaşıyorak devam etti.

Modern bir su sisteminin kurulması ne zaman bir zorunluluk haline geldi?

19. yüzyılda geleneksel su sistemlerinin şehri besleyemeyeceği anlaşıncaya yeni arayışlara gidildi. İşte Dersaadet Su Şirketi'nin kurulmasının temel nedeni de bu arayıştır. Zaten Osmanlı yöneticileri, bir süredir Avrupa'daki teknik yenilikleri takip etmektedir. 1850 yılında kurulan ilk su şirketi Fransa'nın Lyon şehrinin su ihtiyacını alır. Avrupa'da belediye ve hükümetin yapmadığı işleri, şirketlerin yapmaya başlamasından 20 yıl sonra; uluslararası şirketler İstanbul'un su ihtiyacını karşılamaya yönelik projeler üretmeye başlar. Bir yandan da padişah ve yetkililer geleneksel yöntemleri kullanarak şehrin su sisteminin ıslah etmeye çalışmaktadır. Ne var ki yetişmiş insanı ve teknolojiyi olmayan Osmanlı, bu ihtiyacı yabancı bir şirkete bırakmak zorunda kalır. Netice olarak Fransız sermayeli Dersaadet Su Şirketi, 1873 yılında kurularak Terkos suyunun şehre getirilmesi sağlar. Şirket, belli bir imtiyazın sahibi olarak İstanbul'a suyu getirip belli bir prosedür içinde dağıtmaya başladı. Öncelikle Suriçi olarak anılan bölgedeki konutlara su getirilmeye başlandı. Getirilen suyun miktarı da bütün şehrin ihtiyacını karşılamaktan uzaktı.

Peki ya musluklar?

Elbette dönemin yokluk ortamında şebeke suyunun bağlanması için gereken bütün ekipman Avrupa'dan getiriliyordu. Üstelik evlerin içindeki musluklar, su boruları ve su sayaçları şirketin İstanbul'da açtığı mağazalarından temin ediliyordu.

Daha önce içme sularının dağıtımı sakalar tarafından yapılmaktaydı. Terkos Su Şirketi'nin gelmesiyle birlikte aslında geleneksel su dağıtım sisteminin tasfiyesi de başlamış oldu.

Peki ya evine su bağlatmaya imkânı olmayanlar?

Dersaadet ile yapılan sözleşmeye göre; şirketin su götürdüğü semtlerde fakir fukaranın su ihtiyacını karşılamak için hayrat çeşmeleri kurması gerekiyordu. Bugün İstanbul'un farklı noktalarında şirketin kurduğu çeşmeler hâlâ görülebilir.

Dersaadet ilk kurulduğunda "Dünyanın her yerinde şirketin suları içilir, siz de tadın" sloganıyla herkesi suyun tadına bakmaya davet etti. Bunun için İstanbul Beşiktaş dolayında açılan büroda, bir cümbüş veya şenlik havasında şirketin getirdiği suyun tadına bakılıyordu.

Şirketin kurulmasının sosyal ve ekonomik etkileri neler oldu?

Öncelikle halk arasında, yaşanan bütün sorunlara rağmen ciddi bir memnuniyet vardı, çünkü geleneksel su sistemlerinin tasfiye edilmesiyle birlikte şehrin yegâne tatlı su kaynağı Dersaadet haline geldi. 1873-1933 yılları arasında faaliyet gösteren firmanın 60 yıl boyunca İstanbul ile kurduğu ilişki aynı zamanda önemli bir dönüşüm hikâyesidir. Modern su şebekesinin kurulması, aynı zamanda yeni bir asrın da habercisiydi: Dönüşüm başlamıştı ve her yerde kendini hissettiriyordu. Modernleşme öncesinde müslümanlar, "Bir çeşme yaptırılmalı sevap kazanalım" diye düşünürken 19'uncu yüzyıldan itibaren yaptırılan çeşmelerin sayısı hızla azalmaya başladı.

19'uncu yüzyılda Osmanlı'nın bayındırlık alanında yaptığı atılımların izlerini bugün hâlâ takip edebiliyoruz. 1933 yılında imtiyaz süresi dolan Dersaadet Su Şirketi, İstanbul halkını tatlı içme suyu ve şebekesiyle tanıştırmak yerini İstanbul Sular İdaresi'ne bıraktı. Bu idare de bugünkü İSKİ'nin ana gövdesini oluşturdu. Kısacası, halen kullandığımız su şebekesinin temelleri, 1873 yılında atıldı. İstanbul'da modern bir su şebekesinin kurulması, aynı zamanda bir devrin geride kaldığını göstererek, insanlarımızı derinden etkileyen bir dönüm noktasıdır. +

İlhami Yurdakul kimdir?

Marmara Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Arşivcilik Bölümü'nden 1993 yılında mezun olan Yurdakul, 1996 yılında yüksek lisans eğitimi tamamladı. 1994-1996 yıllarında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Dairesi İstanbul Araştırmaları Merkezi'nde arşiv belgeleri uzmanı olarak çalıştı. Yurdakul çalışmalarını Bilecik Üniversitesi'nde devam ettiriyor.

Eğitim, Türkiye'nin en önemli sorunu olmaya devam ediyor.

Her yıl yeni bir sistemin denendiği ortamda kuşkusuz herkesin aklına tek bir kurum geliyor: Köy Enstitüleri... Kuruluşunun 70'inci yılında getirdiği alternatif eğitim sistemi, zihin ve beden birliğini savunan anlayışıyla Köy Enstitüleri, kaçırılmış bir fırsat olarak herkesin içini acıtmaya devam ediyor.

Eğitimde kaçırılan fırsat KÖY ENSTİTÜLERİ

Cumhuriyeti kuran aydın kadrolar eğitimin öncelikle köylerden başlaması gerektiğini belirleyerek köylere yönelmeye karar vermişti. Köy Enstitüleri girişimi, bugün bütün dünyada örnek bir proje olarak gösteriliyor. Ne yazık ki Köy Enstitüleri'ni unutturacak nitelikte bir eğitim sistemine hâlâ kavuşamadığımız da bir gerçek. Köy Enstitüleri'nin başlıca amacı kırsal alanı kalkındırmak, köylüyü eğiterek üretici duruma getirmekti. Gerçek anlamda devrimci bir hareket olan Köy Enstitüleri, yalnızca köyün maddi kalkınmasını değil, aynı zamanda ve daha önemli olarak köy insanının bilinçlendirmeyi, onu hiçbir kuvvetin istismar edemeyeceği modern bir kırsal yaşam biçimine kavuşturmayı amaçlamaktaydı. İşte böyle yola çıkan dönemin eğitimcileri 17 Nisan 1940'ta Köy Enstitüleri'ni kurmaya başladı. Bu eğitim hamlesinin arkasında dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve büyük eğitimci İsmail Hakkı Tonguç bulunmaktaydı.

Köy Enstitüleri'nde eğitim, dönemin öğretmen ve öğrencilerinin anlayışıyla tam bir birliktelik ve katılım içinde yürütülüyordu. Köy Enstitüleri'ne eğitim anlamında yüklenen sorumluluk ağır ve bir o kadar anlamlıydı. Köy Enstitüleri'ndeki eğitim anlayışı üretim içinde sürdürül-

mekteydi. Köylerinde sıkışıp kalan binlerce çocuk ancak enstitüler sayesinde okuma fırsatı bulacaktı. Köy Enstitüleri, bir eğitim modeli olmasının yanı sıra; önemli bir çağdaşlaşma ve modernleşme projesiydi. Aslında dönemin eğitim ve öğretim anlayışı sorun çözmeye yönelikti. Özellikle Türkiye gibi köy kökenli ve tarıma dayalı yapılarda modelin önemi çok sonradan daha iyi anlaşıldı. Köy çocukları enstitülerde hem eğitiliyor hem de geleceğe hazırlanıyordu.

Dönemin yetkilileri enstitülerde bir yandan hayvan güdüp bir yandan edebiyat eserlerini okuyan öğrencilerle karşılaşır. Kara kışın ortasında kapısı aralanan enstitüden çocukların çaldığı müzik aletlerinin sesleri yükselmektedir. Bu kurumlardan yetişen öğretmenler gittikleri köylerde hemen işe sanılır, köylüleri eğitmeye başlar. Ülkenin her tarafına yayılan öğretmenler bir taraftan okuma yazma öğretir, diğer taraftan doğrudan köylülerin üretim artışına yönelik pratik işlere girişirler. Bu eğitim kurumlarından yetişen bireylerin sonraki yıllarda mutlu ve üretken birer insan olarak topluma yaptıkları katkı zamanla çok daha iyi anlaşılacaktır. Konuyla ilgili olarak Köy Enstitüleri'ni Araştırma ve Eğitimi Geliştirme Derneği (KAGEV) Başkanı Prof. Dr. Güler Yalçın ile konuştuk.

Köy Enstitüleri'nde okuyan çocuklar, birçok alanda kendilerini yetiştirme imkânı buluyordu. Dönemin fotoğrafları oldukça şaşırtıcıdır. Köyünden çıkp gelmiş gençler ellerinde kemanları ve kendilerinden emin ifadeleriyle geleceğe güvenle bakmaktadır.

“Eğitim dünyasından bir kuyruklu yıldız geçti”

Ülkemizin eğitim tarihinde Köy Enstitüleri deneyiminin yeri nedir?

Cumhuriyet tarihi içinde Köy Enstitüleri'nin yalnızca bir eğitim projesi olmadığını söyleyebiliriz. Üstelik proje, genel kanının aksine bir öğretmen yetiştirme projesiyle sınırlı değildir. Elbette eğitim felsefesi ya da eğitim bilimi açısından özgün bir uygulamadır ve bence 1940'lı yıllarda eğitim dünyasından bir kuyruklu yıldız geçmiştir. Çok sayıda Avrupalı, Amerikalı eğitimci ve devlet adamı bu sistemi yerinde incelemiştir. Onların bugün uygulamaya devam ettikleri eğitim sisteminin temelinde enstitülerin eğitim felsefesi vardır.

Atatürk'ü kaybettiğimiz yılın hemen ertesi yılı; 1940 Köy Enstitüleri'nin kuruluş yılıdır. İşte tam bu yıllarda bir yandan ulusal sermaye birikimi teşvik etmeye çalışılırken; diğer yandan tarım toplumu olan ülkede modern/bilimsel yöntemlerle tarım yapılması öngörülmektedir.

21 bölgede kurulan Köy Enstitüleri; kimi zaman sadece “köyde yerleşik ve çalışkan çocukları ilkokul sonrasında 5 yıllık eğitim için seçerek alan bir öğretmen yetiştirme okulu” olarak görülmektedir. Oysa, sistemin bundan öte üç temel özelliği vardır: Yalnızca öğretmen değil, daha sonra açılacak olan yatılı bölge okullarıyla “köye faydalı meslek er-

babı” yetiştirilmesi hedeflenmektedir. İkinci olarak eğitim, tüm ülkede planlı bir şekilde merkezi olarak yürütülecektir. Ve son olarak eğitim felsefesi, o güne kadar açılmış bulunan klasik okullardan tamamen farklı olacaktır.

Ne yazık ki proje tam anlamıyla uygulanamamıştır. 1946'dan sonra programlar değiştirilmiş, amacından sapırılmış ve nihayet 1954 yılında Köy Enstitüleri kapatılmıştır. Özellikle 1947 ve sonraki birkaç yılda estirilen fikir terörü, enstitülerde ciddi bir travmaya neden olmuştur. Hasan Ali Yücel, 1946'da Milli Eğitim Bakanlığı'ndan ayrılmış, yerine Hitler hayranlığı ile tanınan Reşat Şemsettin Sirer atanmıştır. Bu yıllarda Türkiye'nin siyasi tercihleri değişmiş, ekonomik bakımdan bağımlı olmanın yolları açılmıştır. Projenin yarım bırakılmış ve hatta karalanmış olmasına karşın, hâlâ güncelliğini koruyor olmasının iki temel nedeni vardır. Birincisi sadece eğitilmiş insan değil, düşüncelerini özgürce ifade eden, yeteneklerini kullanabilen, ulusal değerlere sahip çıkan ve bağımsızlığına düşkün bireyler yetiştiren bir sistem olmasıdır. Böyle bir eğitimi uygulayacak politika izleyen bir yönetim geliştirilememiştir. Oysa günümüzün disipline ve sindirmeye dayalı eğitim sistemi yerine, fikir ve iş üreten insanı yetiştiren bir sisteme ihtiyacı vardır. ➡

Prof. Dr. Güler Yalçın kimdir?

1950 yılında Isparta, Atabey'de doğdu. İlk ve orta öğretimini Burdur'da, liseyi İzmir Kız Lisesi'nde tamamladı. Yüksek öğrenim için İstanbul'a geldi, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Analitik Kimya Alanı'nda Yüksek lisans ve Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde doktora tezini verdi. 2007 yılında Marmara Üniversitesi'nde Analitik Kimya Ana Bilim Dalı'nda “profesör” unvanını aldı. 1996 yılında Köy Enstitüleri'nin ikinci kuşağını bir araya getirme ve geleneğine sahip çıkma çabalarından dolayı Ankara'da bulunan Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı'nın kurucu üyesi oldu. Daha sonra 2003 yılında Köy Enstitülerini Araştırma ve Eğitimi Geliştirme Derneği'ni (KAVEG) kurdu.

Eğitim çevreleri Köy Enstitüleri'ni tanıyor mu?

Köy Enstitüleri konusunda tarih, sosyal bilimler ve eğitim bilimleri alanlarında bitirme ödevleri ve yüksek lisans tezleri yapıyor ama bu çalışmalar genellikle birbirinin tekrarı ve verilen bilgiler sınırlı oluyor. Yine de öğrencilerin konuyla tanışması açısından yararlı. Köy Enstitüleri konusunda yaptığım konuşmalarda çoğu kişi birçok konuda yeni bilgiler edindiğini söyledi. Bunun nedeni, canlı tanıklarla yaptığım konuşmalardır. Tarihçilerin olayların üzerinden 100 yıl geçmeden anlaşılamayacağını söylediğini unutmayalım.

KAVEG hangi amaçla ve ne zaman kuruldu?

23 Haziran 2003 tarihinde, Köy Enstitüleri'nin kurucusu İsmail Hakkı Tonguç'un ölüm yıldönümünde kuruldu. Derneğimizin amacı, sistemi araştıranlara destek olmak, bugüne uyarlanabilirliğini sorgulamak, günün koşullarına uygun bir model çalışma hazırlamaktır.

Enstitü geleneklerini aileden iyi bilen biri olarak; Köy Enstitüleri'nden mezun olanların çocuklarında saptadığınız ortak özellikler var mı?

Elbette, çok sayıda ortak özellik var. Bilindiği gibi, belki de dünyanın

"Öğrenciler yaşamları için gerekli her şeyi üretip tüketiyor, aynı zamanda tiyatro ve müzik gibi güzel sanatlarla ilişkin uğraşlarla ruhlarını doyuruyorlardı. Tarım, yapıcılık ve teknik dersler görüyor ve uygulamalarını yapıyorlardı. Öyle ki her bir Köy Enstitüsü küçük bir işletmeydi."

hiçbir yerinde hiçbir okuldan bu kadar çok yazar, politikacı, bilim insanı ve bilge insan yetişmemiştir. Bugünün eğitim sistemi için böyle bir şey düşünebilir misiniz? Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü'nde öğrencilerden oluşan bir kurul, Batı Edebiyatı dersi öğretmenleri Sabahattin Eyüboğlu danışmanlığında bir dergi çıkarmaktaydı. TÜYAP Kitap Fuarı'nda bu dergileri sergileyeceğiz. İşte bu ortamda yetişmiş insanların çocukları arasında eğitimlerini sürdürmeye rastlamadım. En belirgin özellikler ise işlerini eksiksiz yapmaları ve kendilerini ifade etmekte ödünsüz davranmalarıdır. Üçüncü kuşağa gelince... Onlar tıpkı Köy Enstitülü kuşak gibi, yaratıcı ve özgür oldular. Tüm dünya Köy Enstitüsü gerçeğini muhtemelen onlardan öğrenecek. +

"Ham Meyvayı Kopardılar Dalından"

Köy Enstitüleri'nin 70'inci yılı nedeniyle çok sayıda etkinlik düzenlendi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) mezunlarının kurduğu Türk Halk Bilimi Topluluğu'nun (THBT) "Ham Meyvayı Kopardılar Dalından" başlıklı gösterisi, en ilgi çekici olanlarından biriydi. ODTÜ'lü koro ve sazların seslendirdiği "Ziraat Marşı"yla başlayan gece, çoğu ünlü derlemeci Muzaffer Sansöz'en türküler ve halk oyunları gösterisiyle devam etti. Sansöz'en'in TRT radyosunda yaptığı türkü öğretme programı "Burçak Tarlası"yla canlandırıldı. Köy Enstitüleri ile ilgili gerçekler program boyunca devam eden sunumlarla izleyicilere aktarıldı. Etkinliğin düzenlenmesinde emeği geçenlerden biri olan Galatasaray Üniversitesi Kültür Merkezi Müdürü Münevver Eminoğlu'na etkinlikte ilgili iki soru yönelttik.

Ham Meyvayı Kopardılar Dalından etkinliği hangi fikirle ortaya çıktı?

Türk Halk Birimi Topluluğu 50'nci yılını kutluyor. Her yıl bir tema seçerek o konu etrafında bir gösteri düzenleyen THBT, şimdiye kadar düzenlediği tüm etkinliklere bir türkünün adını verdi. 70'inci yılı dolayısıyla bu yıl düzenlenecek etkinliğin Köy Enstitüleri'ni anlatmasına karar verildi. Oradaki kültür sanat eğitimi de bizim için ayrıca önemliydi. Çalışmaya başladıktan sonra yaptığımız literatür taraması sırasında grup içindeki çok sayıda insanın

Münevver Eminoğlu, "Ham Meyvayı Kopardılar Dalından" gösterisinin kaçınılmaz bir fırsat olarak hâlâ sıcaklığını koruyan Köy Enstitüleri gerçeğini yansıtan etkileyici bir etkinlik olarak hafızalara kazındığını söylüyor.

anne ve babalarının enstitü kökenli olduğunu öğrendik.

Etkinlikte seçilen eserlerin önemi neydi?

Ham Meyvayı Kopardılar, Köy Enstitüleri'nin hüznü hikâyesini ismiyle bile anlatıyor. Ziraat Marşı ise doğrudan Köy Enstitüleri için beslenen bir eser. Bestesi Adnan Saygun, güftesi ise Behçet Kemal Çağlar'a ait olan bu marş, enstitülerin varlık amaçlarını çok güzel özetliyor. Yine enstitüler aracılığıyla derlenen veya köylerinden çocukların getirdiği türküler de söylendi. Örneğin Köy Enstitüleri'nden birinde öğretmenlik yapan Ruhi Su'nun çocuklardan derleyip bize kazandırdığı türküler de var. Örneğin Deniz Üstü Köpürür. Etkinlikte söylenen 15-20 türkü bir şekilde Köy Enstitüleri ile ilişkiydi.

Eğitimin bir neslin kendisinden sonra gelenlere borcu olduğunu söyleyen Şengör, "Atatürk büyük bir dahi olarak bilimin öneminin farkındaydı. Onun sayesinde Cumhuriyet'in ilk yıllarında şahane lise ve ilkokullar açtık. Ne var ki onun başlattığı eğitim hamlesini devam ettiremedik" diye konuştu.

"Eğitim gelecek nesillere borcumuzdur"

Jeoloji alanında yaptığı çalışmalarla dünya çapında tanınan ve kabul gören Prof. Dr. Celâl Şengör, Türk eğitim hayatına dair önemli yayınları da olan bir bilim insanı. Türkiye'nin en önemli sorununun eğitim olduğunu söyleyen Prof. Dr. Celâl Şengör, sistemi düzeltebilmek için ilkokullardan başlayacak kapsamlı bir eğitim hamlesi yapılması gerektiğini söylüyor. Şengör ile Türkiye'deki eğitim sistemi üzerine konuştuk.

Türkiye'nin eğitim ortamı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle tam bir felaket... Türkiye'nin en büyük sorunu, cehalet ve bunu ortadan kaldıracak bir mekanizmasının olmamasıdır. Çünkü cehaleti ortadan kaldıracak sorumlu insanların bizzat kendisi cehalet içindedir. Bugün Türkiye'de belirli bir dünya görüşünün eğitime hâkim hale geldiğine şahit oluyoruz. İlköğretimden tutun da üniversitelere varana dek, felaket bir eğitim ortamımız var.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla başlayan eğitim hamlesi nasıl oldu da bu noktaya geldi?

Aslında çok daha geriye bakmalıyız. Türkiye'nin modern üniversite geleneği, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) ile başlamıştır. 1770 yılında Fransız elçisi, Sultan III. Mustafa'yı Ruslar'ın Baltık'tan yola çıktığı ve donanmaya saldıracağı yönünde uyarır. Dönemin kabinesi bu uyarıyı ciddiye almayınca Ruslar, Çeşme'de bulunan donanmamızı basarak bütün gemilerimizi yok eder. Çeşme baskınında Ruslar'ın amiral gemisinin yakılmasını sağlayarak takdir toplayan Cezayirli Gazi Hasan Paşa, bu olayın kendisinde yarattığı üzüntünün de etkisiyle üniversitenin kurulmasına öncülük eder. Bugün Kasımpaşa meydanında aslanıyla birlikte heykeli bulunan Hasan Paşa, Sultan'a "Bu rezillik böyle sürmez, imparatorluğu yöneteceksek bir okul kurmamız gerekir" der. Balistik, coğrafya, harita, mühendislik gibi konularda bilgili, gemi yapabilen insanlara ➡

ihtiyaç duyulmaktadır. Tesadüfen İtalya’da gemi mühendisliği okumuş olan Seyit Hasan bulunur. Onun başına geçtiği okula farklı alanlardan yabancı uyruklu öğretmenler getirilir. İşte 1773 yılında Tersane-i Amire'nin Darağacı mevkiinde "Mühendishane-i Bahri" adı verilen okulun kurulmasıyla ülkemizde ilk defa gemi inşaatı ile deniz haritalarının yapılması konusunda uzman personel yetiştirilmeye başlanmıştır. Dolayısıyla 1773, İstanbul Teknik Üniversitesinin ve ilk bölümü olan Deniz Mühendisliği’nin kuruluş yılıdır.

1795 yılında müthiş bir yüksek öğrenim kanunnamesi hazırlanmıştır. Daha sonradan Kabakçı İsyanı’nda şehit edilecek olan Sultan III. Selim’in hazırladığı bu kanunnameyi bugün bile yüksek öğretimde kullanabiliriz.

Cumhuriyet dönemine gelirsek...

1900 yılında Darülfünun kuruldu. Sonradan, 1933 üniversite reformuyla İstanbul Üniversitesi’ne dönüştürülecek olan bu okul açılıyor ama hiçbir üretim yok, sadece ansiklopedik bilgiler aktarılan bir kurum olarak faaliyet gösteriyor.

Atatürk bu durumu görünce yeni bir üniversite sisteminin kurulmasına karar veriyor. Hayatında üniversite görmemiş Atatürk, bir yabancıya danışmaya karar veriyor. Eğitim kurumu olarak bildiği tek gelenek, Harbiye Okulu. Kafasında da sadece o model var. 1933 yılında üniversite reformuna girişiliyor. İyi de savaştan yeni çıkmış Türkiye’de yetişmiş insan yok, nereden bulunacak? İşte tam bu sırada Hitler, Yahudiler’i Almanya’dan kovmaya başlıyor. Büyük önder hemen Dr. Philpp Schwartz’ı Cumhuriyet’in üniversite kalkınma hamlesinin başına getiriyor. Atatürk’ün ondan tek istediği, alanında en iyi insanların getirilmesi oluyor.

Kimler geliyor bu üniversite hamlesi esnasında?

Örneğin antik dönem felsefesinde dünyanın en önemli iki isminden biri olan Walter Krantz geliyor. Farklı alanlarda çok önemli Alman bilim adamları Türkiye’ye geliyor o dönemde. Dönemin eğitim ruhuyla ilgili olarak size ilginç bir örnek vermek isterim. Prof. Kantoroviç dönemin en iyi dışçisidir. Ne var ki, Nazi karşıtı görüşlerinden dolayı kampa gönderilmiştir. Bu nedenle Dr. Schwartz, Atatürk’e onun getirilemeyeceğini ve başka bir ismin çağırılması gerektiğini söylüyor. Atatürk, “Sen ona karışma, onu getirmek benim işim” cevabını veriyor. Dönemin Dışişleri Bakanı Tefik Rüşü Aras, Kantoroviç’i resmi olarak davet ediyor. İki ay Alman-

ya’dan hiçbir cevap gelmeyince Dr. Schwartz başka bir isim öneriyor. Atatürk, yeniden karşı çıkıyor; “Hayır, üniversitemizin başında en iyi isimlerin olmasını istiyorum.” Bunun üzerine Almanya’ya bir nota çekiliyor ve “İki ay cevap verilmemesi Türkiye Cumhuriyeti devletine kasıtlı bir hakaret midir?” diye soruyor. Türkiye Cumhuriyeti’nin saygınlığına bakın ki, 48 saat sonra Kantoroviç İstanbul’da oluyor. İşte bu mantaliteyle üniversite yönetmek gerekir. Bugün gelinen noktada üniversitemiz sadece diploma almak için gidilen okullar halindedir. Oysa üniversiteye merak edildiği için gidilir.

Peki üniversitemizdeki bozulma ne zaman başladı?

1946 yılında Köprülü, bu konuyla ilgili olarak Vatan gazetesinde dört makale yayımlar. “Alman bilim adamları gitmeye başladı ve geri kalan akademisyenler felaket” der “dediklerimi yapmazsanız üniversiteler dağılır gider” uyarısını yapar. Ne yazık ki dedikleri aynen çıkmıştır. Atatürk’ün üniversite hamlesiyle, kürsülerin başına dünya çapında tanınmış bilim insanlarını getirme projesi yarım kaldığı için üniversitemizde akademik gelenek oturmamıştır.

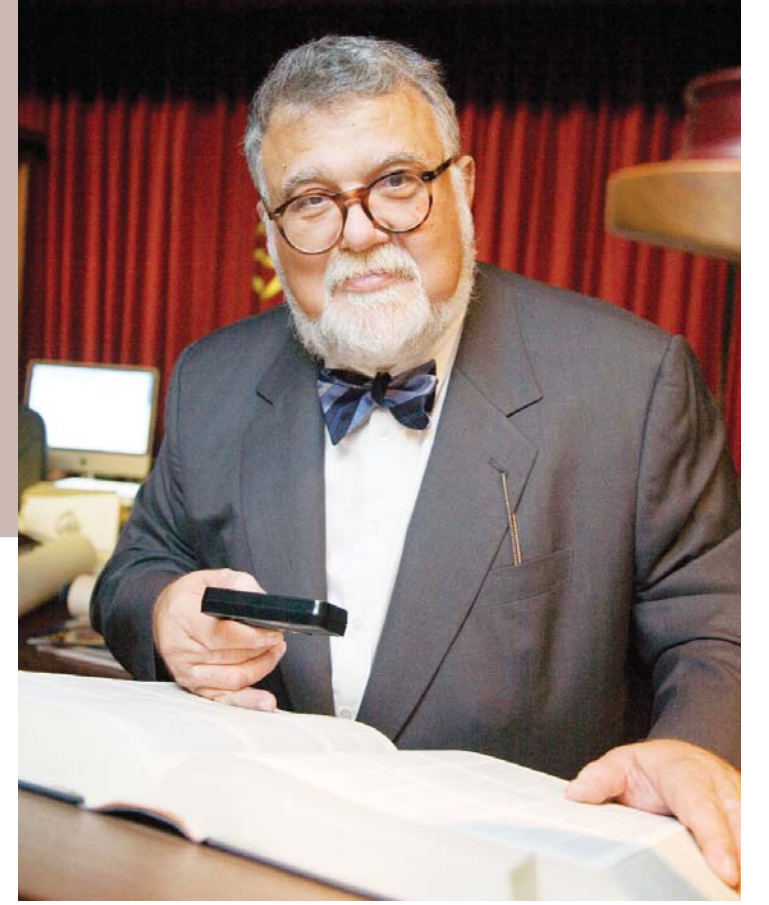
Bu yüzden Türkiye’de insanlarımızı iyi yetiştiremedik. Bakın, üniversitelerle ilgili düzenlemeler sayısız defa yenilenmiştir. 1870, 1900, 1933, 1960 ve son olarak 1980’ler... Böyle eğitimcilik olur mu? Üniversite bir gelenek işidir. Toplum üniversiteye ihtiyaç gösterir, gelenekten beslenerek güçlenir. Eskiden üniversite ihtiyacı insanların merakından kaynaklanırdı. Şimdi üniversite toplu tüketim metası haline geldi. Atatürk büyük bir dâhiydi. Bilimin öneminin farkındaydı, hatta onun devlet adamlığında önceliklerden biri, bilim ve eğitim çalışmalarıydı. Bu sayede Cumhuriyet’in ilk yıllarında şahane lise ve ilkokullar açtık.

Toplum kendi seçkinlerini yetiştirmeli

“Bütün dünyada seçkinlik kötü bir kavram gibi algılanıyor. Oysa seçkinliğin geride kalması bizi ortaçağa doğru götürür. Elit kesimlerin olmadığı, karar alan seçkinlerin bulunmadığı bir toplum, toplum değil guruh haline gelir. Seçkinlik devri bitmiştir ve dünya bir felakete gitmektedir. İkinci Dünya Savaşı sonunda Hiroşima’ya atom bombası atılma emrini kim verdi? Bir insanın komplesi yüzünden 160 bin kişi bir anda yok oluverdi. Toplumun seçkinliği geride kaldığında insanlığa da ‘elveda’ dememiz gerektiğini buradan anlayabiliriz. Hatta şöyle de sorabiliriz: Seçkinlik olmayacaksa, o halde ODTÜ ve İTÜ gibi okullar kurmamıza ne gerek var?”

Celal Şengör kimdir?

Prof. Dr. Celâl Şengör, 24 Mart 1955’te İstanbul’da doğdu. 1973 yılında Robert Academy’yi bitirdi, 1978’de State University of New York at Albany’den jeolog olarak mezun oldu. 1979’da master, 1982’de de aynı üniversiteden doktora aldı. 1981’de İTÜ Maden Fakültesi, Genel Jeoloji kürsüsüne asistan oldu. 1984 yılında Londra Jeoloji Cemiyeti’nin “Başkanlık Ödülü”nü, 1986’da TÜBİTAK’ın Bilim Ödülü’nü aldı. Aynı yıl İTÜ Maden Fakültesi Genel Jeoloji Anabilim Dalında doçent oldu. 1990 yılında Academia Europaea’ya ilk Türk üye olarak seçildi. 1992 yılında İTÜ Maden Fakültesi Genel Jeoloji Anabilim Dalı’nda profesörlüğe yükseltildi. 1993 yılında Türkiye Bilimler Akademisi kurucu üyesi oldu, Akademi Konseyi’ne seçildi, aynı yıl TÜBİTAK Bilim Kurulu üyeliğine seçildi.

Okullarımızın bozulmasında nüfusumuzdaki artışın da payı var mı?

Bizi sayılar ve demografik baskı mahvetti. Yıllar geçtikçe Türkiye’nin en iyi üniversitelerine bile kontenjanlarını artırma baskısı yapılır hale geldi.

Sözünü ettiğiniz eğitim anlayışı biraz da seçkinci değil mi? Bu yönde eleştiriliyor musunuz?

Doğru, seçkinlik geride kaldı ve ne yazık ki biz ortaçağa doğru gidiyoruz. Bütün dünya bu yüzden bir felakete doğru ilerliyor. Dört çocuklu bir aile düşünün. Ailenin seçkinleri olan ebeveynlerin kararı bir kenara bırakılıp demokratik bir karar alınsa; o çocuklardan hangisi okula gider?

Üniversite sayısının sürekli artması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Açıkçası değerli tarihçimiz Prof. Dr. İlber Ortaylı’nın dediği gibi, her şehre üniversite yapılması fikri gerçek bir ahlaksızlıktır. Elinizde doğru düzgün akademisyen bulunmazken, imkânlarınız sınırlıyken nasıl olur da bütün illere üniversite kurmaya çalışsınız?

Eğitim bu kadar kötü durumdayken, gençlere ne tavsiye edersiniz?

Sadece sevdikleri işi yapmalarını. Gençlerin sevdikleri işi yapamadıkları için mutsuz olduklarını görüyorum. İstedikleri işi yapmaktan korkmamalılar. Çünkü bir işi kaliteli yaptığınızda onun getirisini her zaman alırsınız. Üstelik sanıldığının aksine bu sorun, günü-

müze ait değil. Osmanlı tarihi boyunca insanlar mutsuz oldukları işi, para için yapmıştır. Bu konuda istisna olarak gösterebileceğim tek meslek askerliktir, çünkü hiç kimse daha fazla para kazanmak için ölüme gitmez.

Elginkan Vakfı’nın çalışmaları hakkında neler söylemek istersiniz. Eğitim çalışmalarıyla ilgili bir öneriniz olur mu?

Elginkan Vakfı’nın okulları yeniden tadil etmesi, mesleki eğitim çalışmaları elbette çok önemli. Öte yandan özellikle ABD’de sanayi ve eğitim kurumlarının işbirliği açısından çok güzel örnekler bulunuyor. Oradan örnek alınabilir. Somut olarak önerebileceğim ve bekleyeceğim katkı, İTÜ’nün kütüphanesinin yapılması olacaktır. Bakın 19. yüzyılda yaşamış ABD’li bir sanayici olan George Peabody’nin yaptığı katkılar ve üniversitelerde açtığı müzeler bunun en güzel örneklerinden biridir. Sanırım konuşmamızı da Peabody’nin bir sözüyle bitirmekte fayda var: “Eğitim bir neslin kendinden sonraki nesillere borcudur.”

Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi: İnci Özgül

Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi olarak tarihe geçen İnci Özgül, "Türkiye Cumhuriyeti'nin bana verdiği bu görev büyük bir şans. O nedenle sorumluluğum çok büyük" diye konuştu. Sabiha Gökçen'ler, Leyla Gencer'ler, Afife'ler gibi ilklerle birlikte anılmanın kendisi için büyük bir onur olduğunu dile getiren Özgül, dünyadaki altı kadın orkestra şefinden biri...

Halen Bursa Bölge Devlet Senfoni Orkestrası'nı (BBDSO) yöneten İnci Özgül ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik. Küçük yaşlarda piyanoyla tanışan ve klasik müziği kitlelere sevdirmek için çalıştığını anlatan İnci Özgül, Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi olmanın büyük bir sorumluluk anlamına geldiğine de dikkat çekiyor.

Müzik sevginiz aileden geliyor sanırım, öyle değil mi?

Evet, meslekleri farklı olsa da müzik onlar için vazgeçilmezdi. Annem yüksek ziraat mühendisi, babam ise doktordu. Kendimi bildim bileli müzikle iç içe bir hayatımız vardı. Kız kardeşim ile birlikte kocaman bir piyanoyu çalarken fotoğraflarımız var. Hep birlikte oturup müzik yaptık. Bazen mandolin, kimi zaman da gitar çalardık.

Müzik ve piyano eğitimi yıllarınızı anlatabilir misiniz?

1971 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı'nın Piyano Bölümü'ne gir-

dim. Cumhuriyetimizin ilk icraatlarından biri olan Ankara Devlet Konservatuvarı'nın, ilk kurulduğu Cebeci'deki tarihi binasında eğitime başladım ve o tarihi binada okudum. Atatürk'ün müzik devrimini başlattığı o okuldan mezun olmak benim için ayrı bir gurur kaynağıdır. Devlet bursu kazanarak orkestra şefliği eğitimimi Londra Kraliyet Müzik Akademisi'nde sürdürdüm.

Müzik hayatınızda hangi besteciler ve sanatçılardan etkilendiniz?

Kompozisyon hocam, 'Türk Beşleri'nden Prof. Necil Kâzım Akses'in müziğinden çok etkilendim. Ayrıca besteci olan kız kardeşim Sıdika Özgül'in eserleri, benim orkestra şefliğimin can suyudur. Bunun yanı sıra Rus bestecilerinin müziği her zaman ilgimi çekmiştir. Tam da bu nedenle Rusya'nın verdiği bursla Leningrad (St. Petersburg) Konservatuvarı'nda Rus müziği üzerine ihtisas yaptım. Ardından Londra'da çağdaş müzik konusunda uzmanlaşabilmek için 20. yüzyılın son yarısının

İnci Özgül kimdir?

Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi İnci Özgül Ankara'da doğdu. Ankara Devlet Konservatuvarı'nın Piyano, Kompozisyon ve Orkestra Şefliği bölümlerinden yüksek lisans diploması ile mezun oldu. 1983 yılında Orkestra Şefliği uzmanlığı için devlet bursuyla İngiltere'ye gönderildi. Londra'da Guildhall School of Music, daha sonra Royal Academy of Music'te dönemin en önemli sanatçılarıyla orkestra yöneticiliği çalıştı ve 1988 yılında bu okuldan mezun olan ilk kadın orkestra şefi oldu. Çalışmalarıyla pek çok ödül kazanan ve Ankara'da yeni kurulan 'Orkestra@Modern'in 5 kurucu üyesinden biri olan İnci Özgül, bu orkestranın şefliğini de sürdürüyor.

en önemli bestecileri ile çalışma fırsatını buldum.

Orkestra şefliği zor bir eğitim süreci gerektiriyor, öyle değil mi?

Bu doğru, ancak orkestra şefliğinin içine iyice girdikten sonra insanın kendi eserlerini yönetmesinin çok zor olabileceğini anladım. Kendi eserlerinizi yönetirken sürekli eseri eleştirebilirsiniz. Bu nedenle başka bir şef çok daha iyi ve tarafsız yönetebilir. Orkestra şefliği eğitiminde en önemli koşul, bir enstrümanı iyi çalıyor olmaktır. Kompozisyon Bölümü'nü bitirmek de şartlardan biridir. Yani bestecilik nasıl oluyor, bir eser nasıl yazılıyor ve bunların yorumu nasıl yapılmalı; bunları ancak bestecilik çalışan bir sanatçı bilebilir.

Orkestra şefi olarak ilk çıktığınız konser hangisiydi?

Şef olarak, Ankara Devlet Konservatuvarı Orkestrası ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Konser Salonu'nda gerçekleştirilen bir konsere çıktım. Çok güzel ve heyecanlı bir konser olmuştu.

Orkestra şeflerinin nasıl bir görev üstlendiklerini anlatabilir misiniz?

Orkestra şefleri, orkestraların en üst sanatsal amirleridir. Konser programları, çalınacak eserler, şef-solist seçimleri, çalışma süreleri gibi ko-

nular şefin mesuliyeti altında yürütülür. Bu konuda teknik çalışmaları yürüten kurullar vardır. Orkestra şefi onlarla birlikte yıllık konser programlarını ve turneleri planlar.

Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi olmak nasıl bir duygu?

Türkiye'nin ilk kadın orkestra şefi olmak, Türkiye Cumhuriyeti'nin bana verdiği büyük bir şans ve görev. O nedenle sorumluluğum çok büyük... Cumhuriyet devrimlerinin yarattığı kurum ve kuruluşların yetiştirdiği bizler 'Cumhuriyet kadınları'yız. Sabiha Gökçen'ler, Leyla Gencer'ler, Afife'ler, milletvekillerimiz ve diğer tüm mesleklerdeki ilklerimiz kendi alanlarında büyük mücadeleler vermiştir. Bunu doğal karşılıyorum, bu ilk olmanın bedelidir. Bu anlamda benden sonra gelecek kadın orkestra şeflerine öncülük edebildiysem, ne mutlu bana. Dünyada da kadın orkestra şeflerinin sayısı çok az. Orkestraların başında şef olarak görev alabilen kadın sayısı 6'yı geçemiyor. Yaşam içinde kadınların ağırlığı oranında şeflerin sayısı da artacaktır.

Orkestra şeflerini aynı zamanda kalabalık bir topluluğun idaresini ve koordinasyonunu sağlayan idareciler olarak da görebiliriz sanırım. İdareci olarak hangi vasıflara sahip olmanız gerekiyor?

Orkestra şefi olarak yönettiğiniz eserin sanatsal yorumu ve yönetim tekniğinin dışında, birlikte müzik yaptığınız ekibin enstrümanlardan değil, insanlardan oluştuğunu unutmalısınız. Onlarla duygu ve düşüncelerinizi, eserle ilgili yaratıcılığınızı ve yorumunuzu paylaşıyorsunuz. Bunun için iyi bir iletişim gerekli. Anlayış, disiplin, sevgi ve saygı benim için orkestra şefliğinin ana unsurlarıdır.

Bursa Bölge Devlet Senfoni Orkestrası'nın başına geçtikten sonra neler yaşadınız? Bursa'da size karşı ilgi nasıl?

Bursa Bölge Devlet Senfoni Orkestrası çok idealist bir orkestra. Ülkesini çok seven ve bunun için her türlü fedakârlıkta bulunabilecek bir kurum. Benim en büyük amacım Bursa halkı ile orkestramızı kucaklaştırmak, orkestramızı vatandaşlarımızın hayatında vazgeçilmez bir olgu haline getirmek. Bursa'nın beni en çok etkileyen yanı, yaşayan tarih ve kültürü ile birlikte çok etkileyici bir dinamizme sahip oluşu. Şehir sürekli olarak sizi yeni şeyler üretmeye yönlendiriyor, heyecan veriyor. O nedenle Bursa Senfoni Orkestrası ile çalışmaktan çok mutluyum.

Ekstra kalite, sıradışı tasarım:

Vitrifiye ürünlerinde Türkiye'nin gözde markası SEREL, "ekstra kalite" ürünleri sıradışı tasarımlarla tüketiciye sunmaya devam ediyor. Seramik üzerindeki en ufak noktanın, ürünün ıskartaya ayrılmasına neden olduğunu anlatan SEREL Fabrika Müdürü Ercüment Arıcı, bunun için tesisteki 510 kişinin aynı hedefe odaklanarak işlerini en iyi şekilde yaptıklarını söylüyor.

Elginkan Topluluğu'nun önemli tesislerinden biri olan SEREL, teknoloji ve sanatın birleşerek seramiğe dönüştüğü bir üretim üssü. "Üretim üssü" diyoruz, çünkü tesiste en son teknoloji ve üretim sistemlerinden sonuna kadar yararlanılıyor. Teknolojinin bütün imkânlarına rağmen seramiğin doğası gereği, birer sanat eseri olarak kabul edilen seramik ürünlerindeki insan unsuru önemini koruyor. Zaten SEREL'in ulaştığı kalite düzeyi, ancak teknoloji ve el emeğinin böylesi bir birleşimiyle sağlanabilir. Bu süreçte sadece ekstra kalite ürünler ambalajlanarak satış kanallarına aktarılıyor. Üretim sahasını birlikte gezdiğimiz SEREL Fabrika Müdürü Ercüment Arıcı, başarının arkasında takım oyunu yattığını anlatıyor. Farklı bir yönetici portresi çizen Ercüment Arıcı, SEREL'de yeni bir değişimin fitilini de ateşlemiş durumda. Arıcı ile SEREL gezimiz hammadde depolarından başlıyor. Seramik ürünlerinde reçetenin çok önemli olduğunu anlatan Arıcı'nın verdiği bilgilere göre; hammaddenin depolanmasıyla üretim süreci başlıyor.

Son bir yıl içinde SEREL'in ürün gamında önemli değişiklikler olduğunu belirten Arıcı, bu değişimin yurtdışında da başarı getireceğine dikkat çekiyor. Bilgisayar destekli tasarım sistemlerinin kullanıldığı Tasarım Atölyesi, üretim birimleriyle birlikte çalışarak insanların talep ettikleri tasarımları hayata geçiriyor. Genç ve başarılı tasarımcıların yer aldığı birimi geride bırakarak tasarımın ürün görünümüne ulaştığı ilk birim olan modelhaneye giriyoruz. Farklı malzemelerle tasarımı ürün haline getiren modelhane çalışanları, deneyimleriyle tasarım birimine de geribesleme sağlıyor. Modelhanedeki uzun de-

Ercüment Arıcı kimdir?

1970 Edirne doğumlu Ercüment Arıcı, Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduktan sonra yüksek lisans eğitimini tamamlayarak yüksek mühendis oldu. Arıcı, 1995 yılında Elginkan Topluluğu'na bağlı MATEL A.Ş.'de Maden Yüksek Mühendisi olarak göreve başladı. 2009 yılının başında SEREL Fabrika Müdürlüğü'ne getirilen Arıcı, Seramik Hammadde Üreticileri Derneği ve TMMOB Maden Mühendisleri Odası'nın üyesi. Ercüment Arıcı, evli ve bir kız çocuk babası.

nemelerin ardından, onaylanan ve olası sorunları giderilen modellerin üretimine geçiliyor. SEREL'in üretim tesisinin içten içe yenilendiğine bu aşamada bir kez daha şahit oluyoruz. Döküm makinelerinin sırayla yenilendiğini aktaran Arıcı, bu sayede üretimi aksatmadan bütün sistemin yenilendiğini söylüyor. Dökümhanede modellenen ürünler, 14 saat dinlendirildikten sonra sırlanıyor, fırınlama ve kalite kontrolün ardından paketlenmek üzere konveyörlere yüklenerek ilgili birime gönderiliyor. Konveyörleri takip ederek yolun karşı tarafında konumlanmış Fire Clay hattına varıyoruz. Burada özel reçete gerektiren farklı tasarımlar ve büyük ebatlı modeller üretiliyor. Fabrika Müdürü Ercüment Arıcı ile SEREL'i konuştuk.

Sizinle MATEL Fabrika Müdürü olduğunuz dönemde bir söyleşi gerçekleştirmiştik. O dönemden bu yana hayatınızda neler değişti?

Elginkan Topluluğu'na katılmam 1995 yılında gerçekleşmişti. 2009'a kadar Bilecik'teki hammadde tesisinde fabrika müdürlüğü görevini yürüttüm. Bildiğiniz gibi, 2009'un Ocak ayına kadar MATEL'deki görevime devam ettim. O tarihten bu yana bütün konsantrasyonumu SEREL'i bugünkü haline getirmeye yönelttim. Ekip ola-

510 kişi aynı hedefe yöneledik

Sadece seramikte değil, sanayinin her alanındaki üretimi takım oyunu olarak gördüğünü belirten SEREL Fabrika Müdürü Ercüment Arıcı, "takımdaki bir kişi kötü oynayınca iyi sonuç almak imkânsız hale geliyor" dedi. SEREL'de bir takım haline gelmeyi başardıklarını aktaran Arıcı, şimdi dökümhanedeki işçiden imalat müdürüne; 510 kişinin aynı hedef doğrultusunda kilitlendiğini söyledi.

rak da başarılı olduğumuzu düşünüyorum.

Topluluk içinde SEREL'in faaliyeti hangi ihtiyaçtan doğdu?

SEREL, diğer bütün Elginkan Topluluğu şirketleri gibi topluma faydalı olmak ve insanların ihtiyaçlarını karşılamak için kuruldu. SEREL'in kurulduğu yıllarda vitrifiye sektörü çok farklı bir konumdaydı. Talep çok, üretim ise azdı. Rekabet ortamı tam anlamıyla kurulmadığı için diğer üreticiler kaliteden ödün verebiliyorlardı. SEREL vitrifiye üretimine girerek hem inşaat sektöründeki ürün gamını tamamladı, hem de ortama rekabet getirerek kalite kavramının seramik sektöründe yaygınlaşmasını sağladı. Kısacası sektörün geldiği konumda SEREL'in katkısı çok büyüktür. Geline nokta ürünün farklılığı ve getirdiği artıdeğer önem kazandı. Örneğin klozet için "işlevi bakımından hepsi birbirinin aynıdır, değişiklik yapamazsınız" diyemezsiniz. Bu alanda, su tasarruflu ürünlerle farklılığımızı ortaya koyduk. Geldiğimiz aşamada bütün mamullerimizi ekstra kalitede üretiyoruz. Bunun için ürün gamımızı da değişen müşteri ihtiyaçlarına göre genişletiyoruz.

Bize SEREL'in üretim kapasitesiyle ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Bugün SEREL'in üretim kapasitesi 25 bin tonun üzerine çıkmış durumda. Adet olarak bakıldığında 1,5 milyon büyük parça üretiliyor. Üstelik her geçen gün ürün gamı değişiyor. Hali hazırda 300'ün üzer-

inde ürün çeşidimiz var. İnsanların zevkleri ve taleplerine göre modellerimizi değiştiriyoruz. 140 bin metrekare alan üzerine kurulu 90 bin metrekare kapalı alanda üretim devam ediyor. 510 çalışanıyla seramik sektörünün devlerinden biri olan SEREL, iyi bir ekip çalışmasının neleri başarabileceğinin en güzel örneklerinden biridir.

SEREL Fabrikası'nda teknolojinin üretimdeki ağırlığı nedir?

Aslına bakarsanız vitrifiye üretiminde ileri teknoloji kullanılsa bile insan emeğinin önemi asla azalmaz. Bana göre gelecekte de önemini koruyacaktır. O nedenle tasarımdan fırınlanmasına kadar sanatçı titizliğinde çalışılması gerekiyor. Kalıptan çıkan ürüne en ufak bir temas, ürünü ıskarta haline getirebilir. Seramik hamurlarını bebek gibi taşımak gerekiyor. Bunu hiçbir makine yapamaz. Teknolojinin bütün imkânlarından faydalandığımızı da söylemek isterim. Örneğin teknoloji sayesinde tesisteki ısı ve nem yıl boyunca aynı seviyede tutabiliyoruz.

SEREL'de kalite çok önemli, öyle değil mi?

Normal seramik üretimi; ekstra, birinci ve ikinci kalite olarak gerçekleştirilir. Kullanılmayacak derecede hasar gören ürünler ise ıskartaya ayrılır. SEREL'de ise sadece ekstra kalitede mamul üretilir. Kusursuz ürünler "ekstra" olarak sınıflandırılır ve piyasaya sürülür. Birinci veya ikinci kalitedeki ürünler ➡

SEREL Tasarım Ekibi'nin ortaya çıkardığı tasarımlar (solda) daha sonra kalıp atölyesinde (ortada ve sağda) modelleme yöntemiyle üçboyutlu hale getiriliyor. Tasarım aşamasında uygulanan bu prosedür, üretimde yaşanacak sorunların minimum düzeye indirilmesini sağlıyor. Ekibin çizdiği sıradışı tasarımlar altı aylık bir süreçte üretime hazır hale geliyor.

SEREL'de asla ürün olarak kabul edilmez, tamamen ıskartaya ayrılır.

Ekstra kaliteyi sağlayabilmek için hangi unsurlara dikkat ediliyor?

İskartayı artırmadan ekstra kaliteyi yakalayabilmek için insan kaynaklarının doğru kullanılması gerekiyor. Ar-Ge aşamasından başlayarak; ürünün reçetesi doğru belirlenmeli ve tasarım hatasız yapılmalıdır. Bu süreçlerin ardından üretimde de işler doğru yönetilmeli. Bütün birimler birbiriyle iletişim halindedir. Örneğin tasarım ekibi, üretimin içine girer, tasarımdan kaynaklanacak sorunları yerinde tespit ederek gerekli müdahaleleri yapar. Üretim sürecinde ise seramiğe bir bebek gibi yaklaşmalı. Bütün aşamalarda teknolojinin de yardımı var, ancak seramikte “bas düğmeye çıksın” anlayışı hiçbir zaman yeterli olmaz. Çalışanlarımızın sanatını konuşturması ve dokunarak seramiği hissetmesi çok önemlidir. Seramik hata kaldırmaz.

SEREL'in hedefleri hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Öncelikle iki ana hedef koyuyorum: SEREL'i herkesin satın almak isteyeceği bir marka ve herkesin çalışmak isteyeceği bir tesis haline getirmek. Ürünler, sektörel rekabet ortamında giderek önem kazanıyor. Türkiye'de alanımızdaki ilk uygulamaları biz yapıyoruz. Örneğin normalde 9 litre suyla fonksiyonunu yerine getiren klozetlerdeki su tüketimini 4 litreye indirdik.

Yine ürünlerde bakteri oluşumunu engelleyen özel bir yüzeye sahip “antibakteriyel” ve çok az su kullanarak hijyenin sağlanabildiği “Ekstra clean” tipinde ürünlerimiz de var.

SEREL'in belirli bir hedef kitlesi var mı?

İki yıl önce, onca zaman ihmal ettiğimiz orta segmente yönelmeye karar verdik. Ben SEREL'in Fabrika Müdürü olarak; orta sınıfın tercih edebileceği ürünler üreten firma olmamız gerektiğine inanıyorum. Vahşi rekabetin hüküm sürdüğü, ucuz ürün segmenti bize göre değil. Orta segmentte değer yaratmalı ve satışları çok iyi giden üst segment ürünlerimizi de geliştirmeliydik. Bütün bu çalışmalar esnasında müthiş bir ürün çeşitliliği yarattık. Bu çalışmalarımızın geri dönüşlerini de alıyoruz. Türkiye pazarındaki payımızı yüzde 3'ten yüzde 14'e yükselttik. Bütün bunlar 1,5 yılda oldu.

Dünyanın her yerinde koşulsuz müşteri memnuniyeti...

Dünyanın her yerinden müşteri dilek veya istekleri bize geliyor. Geçen aylarda Hollandalı bir müşterimiz çok uzun yıllar önce satın aldığı Orkide model bir klozetin bozulan kapağını değiştirmek istediğini ve bulamadığını anlatan bir e-posta gönderdi bize. Biz ona hemen bulup gönderince çok sevindi ve bize inanılmaz keyifli bir teşekkür e-postası gönderdi. Dünyanın her yerindeki ürünümüzün arkasındayız.

Elginkan Topluluğu'nun kurumsal değerleri SEREL'e nasıl yansıyor?

Şirketlerimizin tamamında bu değerlerin gerçek anlamda uygulanması halinde başarısızlık diye bir olasılık mümkün değil. “Yıllarca beraber” olmak çok önemli! Tedarikçiniz, birlikte çalıştığınız insanlar, bayiler ve müşterilerle yıllarca beraber olmalısınız. İşte bütün bu değerler yakalandığında kalite ve sağlıklı büyüme gibi unsurlar zaten kendiliğinden geliyor.

Elginkan Holding'de fotoğraf tutkunu bir finans uzmanı:

Seda Ulutaş

Fotoğraf öyle bir tutkudur ki bir kez bulaşan bir daha kolay kolay kurtulamaz. Anın peşinde, güzel bir kare yakalamak için verilen mücadele, çoğu zaman paha biçilmez değerdedir. Elginkan Holding'de Finans Uzmanı olarak görev yapan Seda Ulutaş da sözünü ettiğimiz fotoğraf sevdalılarından biri... Geçtiğimiz yıl, farklı bir hobi ararken fotoğrafçılıkla tanışan Seda Hanım, “İki Boyutlu Anlatımlar” isimli ilk karma sergisine de imza attı.

İstanbul doğumlu Seda Ulutaş, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nden 2000 yılında mezun olduktan sonra Elginkan Holding'de göreve başlamış. Halen Finans Uzmanı olarak görev yapıyor. Topluluktaki görevinden oldukça memnun olduğunu anlatan Seda Hanım, “Finansman ve İştirakler Bölümü olarak Elginkan Topluluğu'nun finansman politikalarının belirlenmesinden sorumluyuz. Nakitlerin değerlendirilmesi, yatırım kararlarının verilmesi, banka politikalarının belirlenmesi, mali tahlil, piyasaların temel ve teknik analizi olmak üzere çok geniş perspektifli, sürprizlerle dolu, dinamik ve açıkçası gün geçtikçe bana daha da keyif veren bir işim var” diye anlatıyor Holding'deki görevini.

Fotoğraf sanatıyla tanışmasını ise şöyle dile getiriyor: “Fotoğraf çekmeyi ve çekirtmeyi hep çok sevdim ama yaklaşık 1,5 yıl önce bu alanda eğitim almaya karar verdim. İlk aklıma gelen kurum da İFSAK oldu. İki aylık temel eğitimin ardından saha çalışmalarımız başladı. Daha sonra da bir proje grubu oluşturduk. Eğitim alan 90 kişiden 27 kişi bu gruba katıldı. İki profesyonel fotoğraf sanatçısıyla 27 amatör 1 yıl boyunca karşı ışık (silüet) çalıştık. Her hafta

10'ar fotoğraf çektik. Yaptığımız toplantılarda eğitmenlerimiz beğendiklerini bir havuza aktardılar ve bu çalışmalarını “İki Boyutlu Anlatımlar” isimli sergide bir araya getirdik. Güneşe karşı fotoğraf çekmeyi, yani silüetleri çok seviyorum. Bu aralar ayrıca makro ve detay çalışıyorum.

Seda Hanım, ilk serginin ardından sıranın eğitmenliğe geldiğini anlatıyor: “Proje devam ederken İFSAK'tan yardımcı eğitmenlik teklifi aldım. Seve seve kabul ettim. İFSAK'ın bir üyesiyim artık ve fotoğraf hakkında her gün yeni bir bakış açısı edinmem mümkün... İFSAK çatısı altında daha çok vakit geçirmek öğrenme sürecinin devamlılığını sağlıyor.”

Peki fotoğraf merakı, Elginkan Holding'deki işinizi nasıl etkiliyor?

“Finans sayıların dansı, fotoğraf ise görsellerin... Rasyoların, rakamların, faiz oranlarının beynimde dansını durduran anlardan biri de deklanşöre bastığım zamanlar... İnsanın kendini yeniden şarj etmesine sebep olan her ne ise bunun yaptığı işe katkısı muazzam oluyor.”

Birlik Yapı - Bülent Akdemir:

“Temel ilkemiz dürüstlük”

Kars'ta sekiz ay boyunca kış şartlarının hüküm sürdüğünü anlatan Birlik Yapı'dan Necip Bülent Akdemir, insanların, E.C.A. ve SEREL markaları sayesinde soğuklarla zorlanmadan mücadele ettiğini söylüyor. Bölgenin ekonomik zorluklarına da değinen Akdemir, buna rağmen başarılı olmalarını dürüstlükten ayrılmamalarına ve E.C.A. markasından asla vazgeçmemelerine bağlıyor.

Söyleşimize öncelikle sizi tanıyarak başlayabilir miyiz?

Necip Bülent Akdemir, aslen Karadenizli olup 1958 Kars doğumudur. Rahmetli babam 1945 yılında Rize'den Kars'a göç edip burada ikamet etmeye başlamış. Bizler de burada doğup büyüdük ve hayatımızı burada, Doğu Anadolu'nun serhat şehrinde devam ettirdik.

Ticarete nasıl atıldınız?

Rahmetli babam, 1960'ların başında gıda malzemesi satıcılığıyla ticarete atılmış. Beş yıl sonra sektör değişikliği yaparak inşaat sektörüne yönelmiş. Bizler de rahmetli babamızın yanında ticareti öğrenmeye başladık. Okul ve askerlik görevinin ardından 1980 yılında sektörde aktif olarak görev almaya başladık. 1996 yılına kadar işlerimizi babamla birlikte sürdürdük. Ardından babam yaş dolayısıyla görevi bize devretti. Bizler de bu müesseseyi devam ettiriyoruz.

E.C.A. bayiliğiniz nasıl doğdu?

Yapı sektörüne yukarıda da belirtmiş olduğum gibi, 1965 yılında giriş yaptık. Yapı sektörüne girişimizle birlikte; 1970'li yılların başında önümüzdeki yüzyılın yapı sektöründe lider kuruluş haline geleceğini düşündüğüm bu güzide topluluğa katılmaya karar verdik. O yıllarda rahmetli babam inşaat taahhüt işlerine başlamıştı. İhalesini aldığı inşaatlarda kullanmak üzere ürün arayışına girince E.C.A. bayiliği gündeme geldi. O dönemde “çekvalf” ihtiyacı oluşunca bu malzemeleri satın alma aşamasında kendi kendine; “Neden ben E.C.A. bayisi olmayayım” diye sormuş. İşte çekvalf arayarak başlayan bu yolculuk, bugün SEREL ile büyüyerek devam ediyor. Babam o tarihten sonra tüm inşaatlarında E.C.A. kullandı.

Birlik Yapı olarak hangi faaliyetleri yürütüyorsunuz?

Son dönemde ağırlıklı olarak perakende sektörüne yönelesek de toptan satışımız proje bazlı olarak devam etmektedir.

Kars ili dışındaki projeleri işadamları olarak takip ediyor musunuz?

Elbette, bu bölgede hizmet götürebileceğimiz yerleşim yerlerini takip ediyor ve yakın çevrelerdeki projelere hizmet sunmaya devam ediyoruz.

Bize biraz Kars'ı ve özel olarak şehir ekonomisini anlatabilir misiniz?

Doğu'nun serhat şehri olan Kars'ta 12 ayın 8'i kış şartlarının hâkimiyetinde geçiyor. Dolayısıyla ağır kış şartları inşaat sektörünün çok dar çerçevede kalmasına neden oluyor. Ekonomik hareketlili-

ğin ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılıkla ilgili alanlara kaydığını söyleyebilirim. Mevcut koşullar doğrultusunda dört aylık mevsimsel koşullara ayak uydurarak, olabildiğince iyi satışlar gerçekleştiriyoruz. Turizm yönünden bakıldığında tarihi ve turistik geziler bir nebze olsun şehir ekonomisine de katkı sağlıyor.

Kars'ın girişinde yeni sosyal konutlar gördük. Bu anlamda inşaat sektöründe hareketlilik yaşandığını söyleyebilir miyiz?

Evet, söylediğiniz bölgede sosyal konutlar mevcut. Bu konutlar devlet kurumlarının kendi ihtiyaçları doğrultusunda yapmış olduğu sosyal konutlardır. Ne yazık ki bu şekilde baktığımızda; sözünü ettiğimiz konutlar özel sektörde bir hareketlilik yaratmamaktadır. Devletin, Toplu Konut İdaresi aracılığıyla yapmış olduğu projeler, bir nebze olsun hareketlilik yaşatmış ama bu uygulamalardaki ihtiyaçlar hep bölge dışından temin edilmiştir. Kars ekonomisine hizmet eden bizim gibi kurum ve kuruluşlara pek fayda sağlamamıştır. Bu konutların Kars'a tek katkısı, şehirdeki konut kiralılarının yüksekliliğini frenlemiş olmasıdır.

Kars ekonomisi ekonomik krizi atlatabildi mi?

Kars ekonomisi zaten mevsimsel olarak kriz yaşamaktadır. Bu bölgede yatırım olmaması, ekonomik kriz yönünde çok fazla bir değişiklik meydana getirmemiş ve bölgedeki tarım ve hayvancılık odaklı ekonomi, bu krizden olabildiğine ufak çapta etkilenmiştir.

Kars, farklı kültürlerin kaynaştığı önemli bir yerleşim merkezi olarak size ne ifade ediyor?

Değişik kültürlerin bir arada olması bu güzide şehrimize hoşgörüyü kazandırmıştır. Halkın birbiriyle iletişime geçtiğinde çok değişik kültürlerle karşılaşması ve birlikte huzur içinde aynı havayı so-

luması bizlere ileriye yönelik olarak umut vermektedir.

E.C.A. ve SEREL'in Kars ili özelindeki marka algısı ne durumda? Karşılıklar E.C.A. markasına nasıl yaklaşıyor?

Bölgede bilinirliği en üst düzeydeki markaların başında E.C.A. ve SEREL gelmektedir. Bu bölgedeki sorunumuz ve daha doğrusu doğu bölgelerimizin başlıca sorunu; ekonomik yapının batıya oranla çok bozuk olmasıdır. Böyle olunca alım gücü zayıf insanların tercihindeki en önemli etken, ürünlerin fiyatı, daha doğrusu ucuzluğu olagelmektedir. Bunun sonucunda dengesiz piyasa koşullarıyla rekabet ederken zorlanıyoruz. Buna rağmen marka olarak bizim ürünlerimizin kullanılmasını sağlamaktayız. Marka bilinirliğinin üst düzeyde olması, kalite ve hijyeni tercih eden insanların E.C.A. ve SEREL'i tercih etmesine neden olmaktadır. Bizler de ailenin bir temsilcisi olarak markamızı daha ileri taşımak zorundayız.

Bayi başarınızın arkasında hangi unsurlar yatıyor?

Ticarete dürüstlük ve doğruluk en önemli unsurlardır. Bu iki değer, Birlik Yapı'nın sermayesidir. Her şey, işte bu iki temel üzerine oturmaktadır. Bunu sağladığımız sürece başarının gelmesi kaçınılmazdır. E.C.A. ve SEREL aynı hukuk içerisinde temellerimizi kurmuş olduğumuz markalardır. Müşterilerimizin bizlere bakış açısı, bu iki marka sayesinde olgunlaşmıştır. Kars'ta Birlik Yapı, E.C.A. ve SEREL denildiğinde başarı kendiliğinden gelmektedir.

E.C.A. markalı ürünler dayanıklılıkları ve uzun kullanım ömürleriyle tanınıyor. Kars gibi kışları çok soğuk geçen bir şehirde doğru armatür ve vitrifiye kullanımının yeri nedir?

Tabii ki bölgemiz ağır kış şartları yaşamaktadır. Ürünlerimizle ilgili olarak bu yönde en ufak bir sıkıntı yaşamadık. Diğer rakip firmalara baktığımızda ne kadar doğru markayla çalıştığımız açıktır. Zaten evinizde E.C.A. ve SEREL varsa; kışınız sorunsuz geçecektir. Bu bilinci de müşterilerimiz bizlere ifade etmektedir.

“Ebedi müessese” kavramına verdiğimiz önemi biliyorsunuz... Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Bizler gerçekten her zaman “ebedi müessese”nin bir parçası olduğumuz gerçeğinden hareket ettik. Bu bilinçle, aile olarak gördüğüm bu çatı altında bağlarımızın ebediyen devamını sağlamak bilinciyle ticari hayatımızı sürdürüyoruz.

Uzun yıllardır iş hayatının içindesiniz. Bundan sonrası için hayatınıza da ve E.C.A. bayiliğinize yönelik olarak neler yapmayı planlıyorsunuz?

Bundan sonraki hayat planlarım arasında sektörde olabildiğince ön planda olmayı ve E.C.A. bayiliğini yeni nesillere devretmeyi sayabilirim. Yeni işyerimizle daha iyi hizmet vereceğimize inanıyorum. Bu sayede E.C.A. ve SEREL markalarını Kars ilinde çok daha iyi bir noktaya getireceğiz. Son olarak buralara kadar gelip bizleri onurlandıran Elginkan Holding'in Kurumsal İletişim Müdürü Jülide Hanım'a ve bu güzel söyleşiyi hazırlayan “Artı 1” dergisine çok teşekkür ediyorum.

Çağdaş Bir Kent Masalı

KARS

Anadolu'nun en eski yerleşim yerlerinden biri olan Kars, tarihi dokusu ve dört mevsim güzelliğiyle insanları kendine çekmeye devam ediyor. Kar yağışının altında masalsı bir havaya bürünen şehir, tarımsal ürünleri ve kış turizmiyle önemli bir marka haline gelmiş durumda.

Orhan Pamuk'un "Kar" romanı Erzurum'dan Kars'a yapılan bir otobüs yolculuğuyla başlar. Karakışa rağmen otobüs şehre doğru ilerlerken romanın ana karakteri çocukluğuna doğru yola çıkar. Biz de Nobelli yazarımızın kahramanı gibi karayoluyla Erzurum'dan çıkıyoruz yola. Pamuk'un romanda anlattığı dönemin aksine, artık havaalanı sayesinde şehre havayoluyla da ulaşılabilir.

Kars ve kar kelimeleri birbirine benzemenin ötesinde sanki birbirini tamamlayan iki unsur. Uzaktan bakınca karla kaplı Kars, masalsı bir şehir gibi bekliyor insanı. O yüzden Orhan Pamuk romanına "Kar" adını vermiş zaten. Ancak biz bilinen Kars manzaraları kadar bilinmeyenlerin de peşindeyiz.

Erzurum'dan çıkıp Kars'a doğru yola çıktığımızda, Horasan'dan Kuzey'e yöneliyor yol. İçinde bulunduğumuz araç, Pasinler Ovası'nın eşsiz güzelliğiyle sarsılmış halde olmamıza rağmen ilerliyor. Göz alabildiğine gökyüzü, yeşil vadiler ve ırmaklar... Dünyayla bağlantımız kopuyor bir yerden sonra, akıp gidiyor yol ve geride kalan bulutların beyazlığında ilerliyoruz. İki yanımızda dağlar yükselirken; dar bir vadi yolunu takip ediyoruz. Çoğu zaman Aras Nehri ile karşılaşırız.

Tarlaların sıra sıra bölündüğü Pasinler Ovası'nın yanından geçiyoruz; verimli ve şaşırtıcı bir sakinlik içinde göz alabildiğine uzayan

bereketli topraklar... Karga Pazarı Dağları ile Aras Nehri'ni buluşturan Çoban Dede Köprüsü'nde duruyor ve etrafı seyre dalıyoruz. İleride hayvan sürüleri, Aras Nehri'nin azalan suyunda yansıyan gökyüzü başını döndürüyor insanın.

13. yüzyılın sonlarında yapılan köprüyü geride bırakıp tarihin bir başka durağında buluyoruz kendimizi. Horasan, adıyla bile insanlarda farklı çağrışımlar yaratıyor: Türk dünyasının yanı sıra sınırın öbür tarafında, İran'ın eyaletlerinden birinin de adı aynı zamanda.

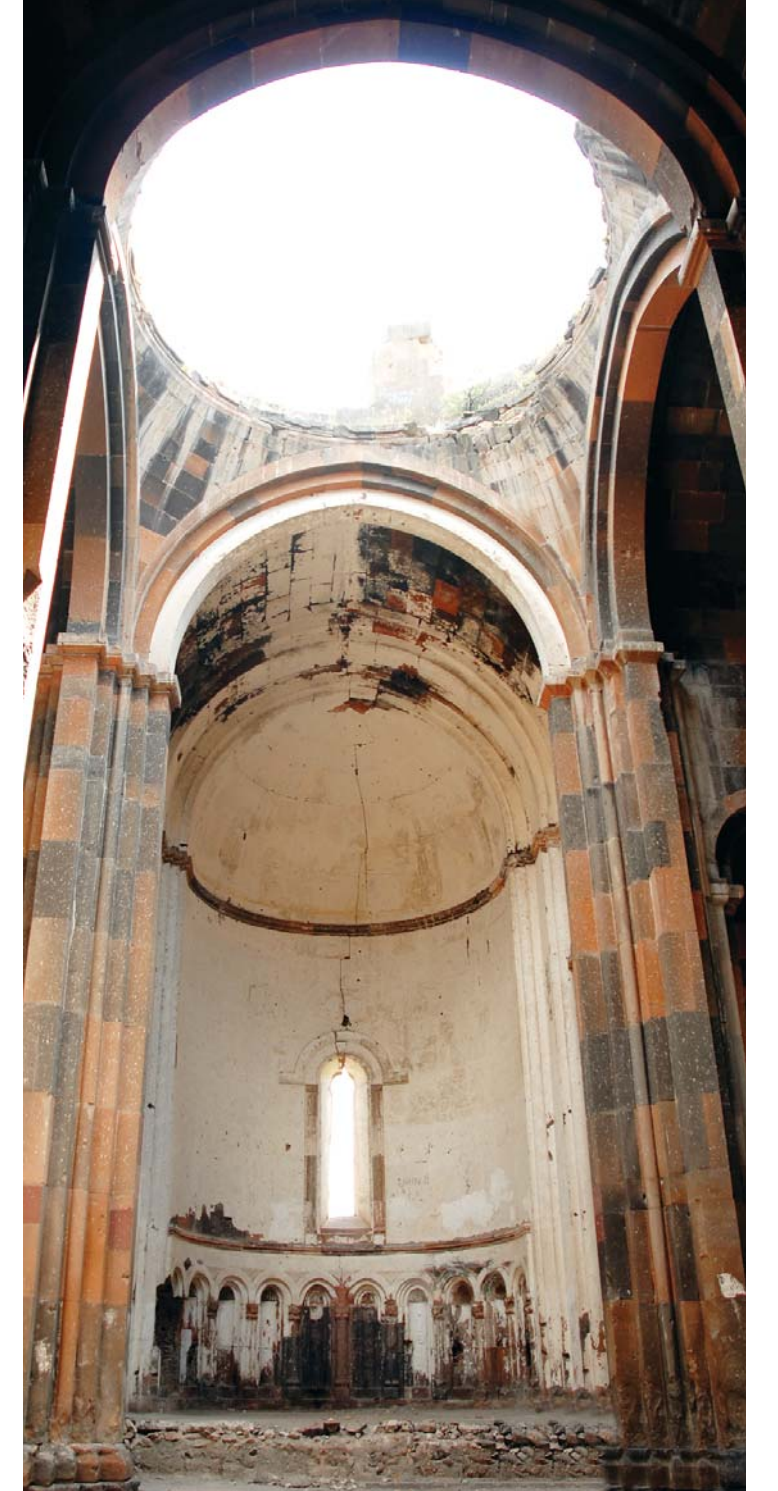
Çok fazla vaktimiz yok; iki gün... O yüzden hava karamadan Kars'ta olmalıyız. Kars ile Erzurum arası yaklaşık olarak 200 km. Yol boyunca önümüze çıkan yerleşim yerlerinden biri de Sarıkamış... Adı tarihsel bir trajediyle anılan Sarıkamış, bugün kış turizminin de en önemli merkezlerinden biri konumunda.

En eski Türk yerleşim adı

Kars, adını bir Türk boyu olan Karsak'tan alıyor. MÖ 130'dan itibaren Kafkasya'dan gelerek Kars'a yerleşen Karsaklar şehre adını

Kars Kalesi (sol alt) muhteşem bir manzara sunuyor. Ani Harabeleri'nde 5 metre yüksekliğe ulaşan surlar Bizans ve Selçuklu izlerini birlikte taşıyor. (sol üst) Ani Harabeleri arasında yer alan Büyük Katedral, etkileyici bir mimariye sahip (sağ alt).

vermiş. MÖ 13 bin yılına kadar kesintisiz yerleşime sahip olan bölgede; Hurriler, Urartular, İskitler, Partlar, Sasaniler, Romalılar, Bizanslılar, Selçuklular, Gürcüler, Akkoyunlular, Karakoyunlular ve Osmanlı hüküm sürdü. Bölgenin en eski sakinleri ise Hurriler. Şehrin içlerine doğru ilerleyince tarihi yapılar insanın dikkatini çekiyor.

Konaklamak için seçtiğimiz Kar's Otelinde de bu yapılardan biri. Eski bir Rus yapısı olan otelde oda isimleri, her biri Kars'ın kendine has güzelliklere sahip ilçe ve Aras Nehri'nden alınmış.

Otel penceresinden dörtyol ağzının yer aldığı bir sokak kesiti insanın dikkatini çekiyor. Bu iki sokaktaki binaların neredeyse tamamı, Ruslar döneminden kalma taş yapılar. Geniş cadde, taş yapılar ve

Ani Harabeleri'nde yer alan Büyük Katedral ise yüzlerce yıllık geçmişin yükünü taşımaya devam eden etkileyici bir yapı (sağda).

kavak ağaçlarıyla insan kendini Orta Avrupa'daki tarihi bir şehirde zannedebilir.

Ruslar'ın işgalinde geçen 40 yıl, siyasal tarih açısından Kars için üzücüdür belki ama rahatlıkla mimari açıdan çok özel bir kimliğin kazandığı dönem olarak anılabilir. Cepheleri ve taş süslemeleriyle de birer saray yavrusunu andıran yapılar, şehrin kültürel değerleri arasında yer alıyor.

Ruslarla birlikte başlayan imar hareketiyle şehrin yerleşim planı; Tahtdüzü denen ovaya doğru, Kars Çayı'nın kuzeyine kaymış. Böylece şehir eski ve yeni kent olmak üzere ikiye ayrılmış. Ruslar modernleşme akımları doğrultusunda Kars'ta Avrupalı bir mimari anlayış geliştirir. 1890 yılında Hollanda'dan gelen mimarlar tara-

Kars'ın her yerinde tarihi bir yapıyla karşılaşmak mümkün. Kümbet Camii, Çoban Dede Köprüsü, Kars Kalesi ve Konservatuar binası dikkat çeken yapılardan bazıları. Rusların işgalinde geçen hüzünlü 40 yıl, şehrin mimari açıdan farklı bir kimlik kazanmasını sağlamış. Birer saray yavrusunu andıran bu yapılar, günümüzde şehrin kültürel değerleri arasında yer alıyor. Ruslar'ın getirdiği Hollandalı mühendislerin çizdiği geniş sokaklar şehre farklı bir görünüm kazandırmış.

Kars adı nereden geliyor?

Kars adı MÖ 130-127 tarihleri arasında Kafkas Dağları'nın kuzeyinden, Dağıstan'dan gelerek bu havalide yerleşen Bulgar Türkleri'nin "Velentur" boyunun "Karsak oymağından" geliyor. Kaşgarlı Mahmut, Kars kelimesi için: "deve veya koyun yününden yapılan elbise ve karsak derisinden güzel kürk yapılan bir hayvan, bozkır tilkisi" demektedir. Türkiye'de bundan daha eski "Türkçe" isim taşıyan bir şehir bulunmuyor. İlk olarak göçleri konu ettiği eserinde Gevond, Kars şehrinden 7. yy'da bahsetmiştir. İngiltere, Rusya ve Kanada'da birer kasabaya Kars adı verilmiştir.

fından, birbirini dik kesen sokaklar ızgara plan dahilinde belirlenir, Geniş kaldırımlı caddeler, büyük parklarla yeni bir kent kurulmaktadır. Bugünkü Yusufpaşa, Ortakapı ve Cumhuriyet mahallelerinin merkezini oluşturduğu bu yeni yerleşim planında, Baltık mimarisine uygun, tek ve çift katlı binalar inşa edilir.

Çok kültürlü yapısıyla Kars, pek çok din ve ırktan insana yuva olmaya devam ediyor. Rusya'nın değişik yörelerinden gelen Malakanlar; Gürcüler'den Kürtler'e, Kafkaslar'dan Türkler'e pek çok değişik rengin bulunduğu Kars'ın kuşkusuz en ilginç insanlarıydı. Ne var ki son kalanlar 1961 yılında göçüp gitmiş. "Maskeli balolar bile varmış zamanında" diyor rehberimiz.

Büyüleyici Ani Harabeleri

Kars şehrinde çok sayıda tarihi yapı bulunuyor. Bunların içinde en özgünü, kuşkusuz Ani Harabeleri... Kars'a 42 km uzaklıktaki Ocaklı Köyü sınırları içerisinde yer

alan Ani, Türkiye-Ermenistan sınırını ayıran Arpaçay Nehri'nin batı yakasında Türkiye sınırları içinde volkanik bir tüf tabakası üzerine kurulmuş tarihi bir şehir. Urartular'dan Selçuklular'a çok sayıda uygarlığa ev sahipliği yapmış olan Ani'nin kuruluşu MÖ 5 bin yıllarına kadar uzanıyor.

Ani'de büyük katedral, Bakireler Manastırı, Tigran Kilisesi gibi önemli yapılar bulunuyor.

Ani ören yerinde ilk kazı çalışmaları, 1892 yılında Rus Dil Bilimleri Akademisi'nde görevli Nicholas Marr tarafından başlatılarak 1917 yılına kadar sürdürülmüş. 1944 yılında Prof. Dr. Kılıç Kökten iç kale ve sur dışında sondaj çalışmaları yapmış. Bugün geniş bir coğrafyaya yayılmış olan Ani'deki arkeolojik çalışmalar devam ediyor.

Ani şehrinin tarihi önemi, Anadolu'ya İpek Yolu üzerinden girişte ilk konaklama ve ticaret merkezi olmasından kaynaklanıyor. Zaten antik şehrin zenginliği de bura- ➡

dan geliyor. Ören yerini oluşturan iç kale MS 4. yy'da Kars'a ismini veren Karsaklılar tarafından yaptırılmış. Ören yerinin dış cephe surları Bagratlı Kralı Aşot tarafından MS 964 yılında yaptırılmaya başlanmış, daha sonra Kral III. Sembat 978 yılında ikinci sur sistemini inşa ettirmiş. Üçüncü sur sistemi ise 1064 yılında Selçuklu döneminde Ani beyi olan Ebul Me-nucehr tarafından 1064-1072 arasında yaptırılmış. Kale surları devetüyü ve siyah renkli tuf taşından yer yer iki ve üç sıra halinde Horasan harcıyla yapılmış.

Kurulduğu arazi üzerine uyumu sağlamak amacıyla üçgen formda inşa edilen surların yedi giriş kapısı mevcut. Arazinin eğimine göre beş metre yüksekliğe kadar ulaşan surların dış cephelerinde haç motifleri, arslan ve yılan kabartmalı rölyefler ile çini süslemeler bulunuyor. Ören yerinin ana giriş kapısı olan aslanlı kapı, iki büyük giriş kapısından oluşuyor. Aslanlı kapının bulunduğu surların Doğu yanındaki burç üzerinde Selçuklu Sultanı Alparslan'ın şehri 1064 yılında fethetmesini belgeleyen dört satırlık Kufi İslami Kitabe dikkat çekiyor.

Damak tadının peşinde

Kars'a dönünce ilk uğradığımız yer olan Kars Arkeoloji Müzesi'nde; arkeolojik, etnografik ve taş eserleri sergileniyor. Ayrıca Yontma

Antik şehrin tarihi gelişimi

- MÖ 5000-3000 İlk yerleşim
- MÖ 900-700 Urartu
- MÖ 650 Kimmerler
- MÖ 626-149 Saka Türkleri
- MS 430 - 646 Sassaniler
- MS 646 Araplar
- MS 1045 Bizanslılar
- MS 1064 Selçuklular
- MS 1199 Gürcü Atabeyleri
- MS 1226 Harzemşah
- MS 1235 Moğol istilası
- MS 1339 - 1344 İlhanlılar
- MS 1406 - 1467 Karakoyunlular
- MS 1467 - 1516 Akkoyunlular
- MS 1516 -1534 Afşar Türkleri
- MS 1534 Osmanlı İmparatorluğu
- MS 1878 Ruslar
- MS 1921 Bağımsızlığın kazanılması

Taş Çağı, Neolitik, Eski Tunç Çağı, Urartu, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerine ait eserler de bu müzede sergileniyor. Oradan Kars Kalesi'ni gezmek üzere yola koyuluyoruz. Bir tepe üzerinde yer alan kalenin burçlarından Kars'ın tamamını izlemek mümkün.

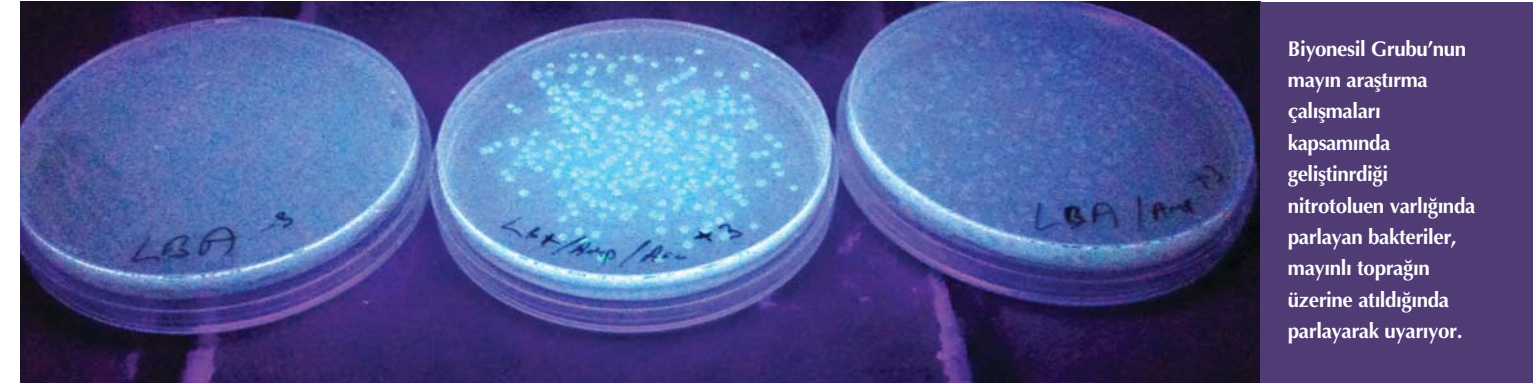
Kars gezimizin sonunda şehir içi olarak adlandırabileceğimiz bölgede yer alan peynir ve bal dükkânlarını geziyoruz. Dünyanın en iyi gravyerleri, büyüleyici kaşar peyniri ve Kars balı... Kamyon tekerleklerine benzeyen devasa peynir tekerleriyle süslenmiş bu dükkânlar, yerel markalara hak edilen değeri vermediğimizi gösteriyor bize. Sadece bu ürünler bile Kars'ın dünya çapında bir marka haline gelmesine yetebilir. Bir de elbette kaz etinden yapılan yemekler var. Ancak kaz, "kar yemeden" asla kesilmiyor. Kaz etinin tadına bakmak için de en uygun dönem kışın tam ortası. Orhan Pamuk'un "Kar" romanındaki kahraman, İstanbul'dan getirdiği Kars tarihiyle ilgili kitaplara mutluluk duygusuyla göz gezdirir ve gün boyunca dinledikleriyle, çocukluğunun masallarını hatırlatan tarihi aklında birbirine karıştırır. Bizim için eve dönüş yolculuğu da öyle oluyor: güzelliği, taş binaları, misafirperver insanları, kar yağışı, tarihi yapılarıyla Kars, Masal Şehir'e dönüşüyor...

Kars Kalesi'nin gölgesinde güzelliğiyle büyüleyen Kumbet Camii (solda) kemerlerindeki insan kabartmalarıyla dikkat çekiyor. Kars'ın geniş kavşakları, (ortada) Baltık mimarisinin geleneksel bir özelliği. Gezimizde bize Karslı çocuklar da rehberlik yaptı (sağda)...

Biyonesil Grubu umut veriyor

Üç genç kızdan oluşan Biyonesil Grubu, biyoloji alanında önemli çalışmalara imza atan bir araştırma ekibi. Özellikle çevresel sorunlar üzerine odaklanan Biyonesil'in mayınların biyolojik yöntemlerle tespit edilebilmesine imkân veren çalışması umut veriyor.

Biyonesil Grubu'nun mayın araştırma çalışmaları kapsamında geliştirdiği nitrotoluen varlığında parlayan bakteriler, mayınlı toprağın üzerine atıldığında parlayarak uyarıyor.

"Artı 1" dergisinde gençlerimizin projelerine yer vermeye devam ediyoruz. Bu kez "Genç Bakış" sayfasında "Yeni Fikirler Yeni İşler" yarışmasını 2008 yılında kazanan Biyonesil Grubu'nu konuk ettik. Grup, farklı alanlardaki araştırmalarını ODTÜ Teknopark'ta devam ettiriyor. Grup üyeleri, çalışmalarıyla ilgili sorularımızı yanıtladı.

Projeniz nasıl ortaya çıktı?

ODTÜ Biyoloji Bölümü'nde okurken üç kişilik arkadaş grubumuzda sürekli olarak yeni projeler geliştirme üzerine konuşuyorduk. Hayaller kurarken "Yeni Fikirler Yeni İşler Yarışması" afişini görmek geleceğimizi belirledi. Proje fikrimizi geliştirdiğimiz dönemlerde özellikle sınırlarımızdaki mayınların temizlenme sorunu dikkatimizi çekmişti. Acaba parlayan bakteriler bu soruna bir çözüm olabilir miydi? Hemen araştırmaya başladık. Uzun süre toprak altında gömülü halde bulunan mayınlardan DNT ve TNT gibi patlayıcıların toprak yüzeyine sızdığını okumuştuk. Bu sızan kimyasallarla etkileşime girerek parlayacak ve bu sayede mayınların yerini tespit etmemizi sağlayacak mikroorganizmalar geliştirme fikri oluşmaya başladı. Fikrimi-z geliştirecek katıldığımız yarışmayı kazanma mutluluğuna ulaştık.

Biyonesil ekibi hangi projeleri hayata geçiriyor?

Biyonesil ekibi olarak projelerimizi oluştururken özellikle çevresel sorunlar üzerine odaklanıyoruz. Endüstrileşme, artan dünya nüfusu vb gibi günümüz dünyasının önüne geçilemeyen birçok sorunu, beraberrinde çok ciddi çevre sorunlarını da getiriyor. Bu bakış açısıyla yola çıkarak özellikle kirlenici kimyasal madde ve plastik gibi materyallerin aşırı tüketimi sonucu çevrede oluşturdukları baskının giderilmesi ile ilgili projelerimizde mikroorganizmaların geri dönüşüm ve biyoreme-

dasyon alanlarındaki kullanımları üzerine çalışıyoruz. Plastiklerin mikroorganizmalarla geri dönüşümü ve organik fosforlu tarım ilaçlarının kalıntılarının topraktan giderilmesi projelerimizle 2009 yılında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Tekno Girişim Desteği'ni kazandık.

Öğrencilere yönelik proje yarışmalarıyla ilgili neler düşünüyorsunuz?

Girişimci gençlerin desteklenmesi son derece önemli. Yatırım projeleri ve destekler sayesinde birçok genç ülkesinde kalıp projesini gerçekleştirmek istiyor, hatta bazıları geri dönerek yine bu destekleri almaya çalışıyor. "Yeni Fikirler Yeni İşler" bizim için bir dönüm noktası oldu. O ana kadar hiçbirimiz ne yapmak istediğimizi tam bilmiyorduk. Bu sorumluluğu genç yaşta taşımayı öğrenmemiz bizi çok daha iyi yerlere taşıyacaktır. Ayrıca Elginkan Vakfı gibi kurumların gençlerimize destek veriyor oluşu, büyük bir mutluluk bizim için.

Sıla Tokgöz, Ledun Akyüz ve Zeynep Yurtkuran'dan oluşan Biyonesil Grubu, mayın temizlenmesinden tarımsal ilaçlara uzanan farklı alanlarda önemli çalışmalara imza atıyor.

TNT'nin hedefi: Sıfır emisyon

Sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk, Elginkan Topluluğu'nun kuruluş ilkeleriyle garantiye alınmış çok önemli kavramlar. Topluluk paydaşlarının seçiminde de bu kriterler dikkate alınıyor. Sosyal sorumluluk projeleriyle dikkat çeken TNT Express, yürüttüğü çalışmalarla bu konuda ne kadar hassas olduğunu gösteren paydaşlarımızdan biri.

TNT Express Türkiye Pazarlama Koordinatörü Erdenay Gül'ü Elginkan Holding'de konuk ederek sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk alanlarında neler yaptıklarını konuştuk. TNT olarak sürdürülebilirlik, çevre ve sosyal sorumluluk projelerine büyük önem verdiklerini anlatan Gül, "CEO'muz Peter Pecker bu konulara çok duyarlı bir yönetici. TNT Express dünya genelinde çok sayıda sürdürülebilir kalkınma ve sosyal sorumluluk projesi yürütüyor. Dow Jones Sürdürülebilirlik Endeksi'nde kendi kategorimizde en yüksek puanı alan şirket olmamız, bu konuya ne kadar büyük önem verdiğimizizi gösteriyor. Bütün bu projelerde ana hedefimiz çocuklara, yani geleceğe daha iyi bir dünya bırakmak" diye konuştu.

Küresel ısınmaya yönelik bir tepki olarak "Gezegen Benim" adını verdikleri bir proje yürüttüklerini belirten Gül'ün verdiği bilgilere göre; küresel ısınmaya negatif anlamda en yüksek katkıyı, yüzde 18 ile taşımacılık yapıyor. Bu gerçekten hareketle TNT'nin iklim değişiklikleriyle ilgili savaşı, çok sayıda alt uygulama içeriyor. Dünya genelinde hibrit araçlar kullanmak, araç sürücülerini eğitmek, yeşil kargo hizmeti vermek, çalışanları bilinçlendirmek gibi; çok sayıda alt uygulama sayesinde kurum içindeki bilinçlenmenin tabana yayılması amaçlanıyor. "Gezegen Benim" projesinde TNT'nin temel amacı, dünyanın sıfır karbon emisyonlu ilk taşıma şirketi haline gelmek. Taşımacılık sektörü için bu hedefin oldukça iddialı olduğunu kabul eden Gül, ilk etapta 2015 yılına kadar karbon emisyonunu yüzde 50 azaltarak bu hedefe doğru önemli bir adım atılacağını anlattı.

Sosyal sorumluluğun gereklerini yerine getirebilmek için mutlaka çalışanları da bu sürece kattıklarını söyleyen Gül, bu çerçevede araç sürücülerine verilen karbon emisyonu temiz sürüş eğitimiyle TNT Türkiye'deki karbon salınımını yüzde 9 oranında azalttıklarını aktardı.

"İşte Benim Öyküm", TNT Ekspres'in Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'yle birlikte dokuz yıldır gerçekleştirdiği ve büyük ilgi gören kitap kampanyasının devamında, iki yıldır düzenlenen bir öykü yarışması. Yarışma, kampanyayla kitap ulaştırılan okullardaki öğrencilerin bu kitaplardan esinlenerek kendi hikâyelerini kaleme almalarını sağlamayı amaçlıyor.

Yaşasın kitap

TNT'nin uzun süredir sürdürdüğü bir başka sosyal proje ise "Yaşasın kitap"... TNT ekipleri, Türkiye'nin dört bir yanındaki gönüllülerin adreslerine ulaşarak ve onların bağışladığı kitapları toplayarak doğuda ihtiyaç duyan okullara aktarıyor. TNT Express'in Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Zeytinburnu Şubesi ile birlikte her yıl Mart ayında Kütüphaneler Haftası ile başlayıp, Eylül ayında İlköğretim Haftası'na kadar devam eden "TNT Express Bilgi ve Kültür Taşıyor" kitap toplama kampanyası, Türkiye'nin dört bir yanından gördüğü desteklerle devam ediyor.

Projenin 9. yılında 5 bin 200 kişi tarafından bağışlanan 800 bin kitap 16 tır ile 264 okula ulaştırıldı. Bu yıl 10. kez düzenlenen kampanya ile 9 yıl içinde 1703 okula 3 milyon 500 bin'in üzerinde kitap bağışlandı ve TNT yüz binlerce öğrenciye umut ışığı oldu.

KONFERANS

Konut Konferansı 2010

21 Ekim 2010

Son on beş yıldır Türkiye'nin gündemini oluşturan "Konut" ilk kez bu konferansta tüm detaylarıyla inceleniyor. Planlamadan tasarıma, yapım aşamasından pazarlamaya, yatırımdan finansmana, Türkiye ve dünyadaki karşılaştırmalı örnekleriyle uluslararası uzmanların gözünden konut sektörü çözümleri, Konut Konferansı 2010'da mercek altına alınıyor. Konferansta bu yıl "kalite" ve "marka konutlar" kavramları ele alınacak.

SERGI

İstanbul 1910-2010 Kent, Yapılı Çevre ve Mimarlık Kültürü Sergisi

15 Eylül-20 Kasım 2010

İstanbul 1910-2010 Kent, Yapılı Çevre ve Mimarlık Kültürü Sergisi, hızlı değişim temposu nedeniyle birbirine karışmış yakın geçmiş tasavvurlarının berraklaşmasını amaçlıyor. Santralistanbul'da ziyarete açılan sergi, yüzyılın toplumsal-mekânsal yapıları ile çevrenin oluşum-çözüm süreçlerini çeşitli görsel iletişim araçları ile sunuyor. Proje, bir kent müzesinin yokluğunda İstanbul'un 100 yıllık kentsel ve tarihsel sürecini aktarıyor.

KONSER

İstanbul ve Arp

19 Aralık 2010

Arp Sanatı Derneği'nin İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı'nın desteğiyle hayata geçirdiği eser sipariş ve albüm kaydı projesinin prömiyeri, 19 Aralık 2010 tarihinde CRR Konser Salonu'nda gerçekleştirilecek. Proje kapsamında iki ayrı kuşaktan altı Türk bestecinin, solo arp / çeng ile arp/çeng artı flüt, viyola, kemençe, kontrbas, ud ve kanun sazları için yazmış olduğu müzik yapıtları; "İstanbul'un güvercinleri, çocukları, Yerebatan'ı ve yedi tepesi" gibi imgeleleri konu alıyor. Arpist Şirin Pancaroğlu'nun yanı sıra Yurdal Tokcan, Tahir Aydoğdu, Derya Türkan, Elif Yurdakul, Arda Agoşyan ve Evrim Baştaş'tan oluşan bir sanatçı grubu tarafından seslendirilecek olan eserler Kalan Müzik tarafından bir albüm olarak yayınlanacak.

En büyük Gauguin sergisi Londra'da açılacak

30 Eylül-16 Ocak 2011

Londra, son 50 yılın ilk büyük Paul Gauguin sergisine ev sahipliği yapmaya hazırlanıyor. Eylül ayında Tate Modern'de açılacak olan sergide sanatseverlerle buluşacak olan 100'den fazla eserin neredeyse üçte biri, Londra'da ilk kez sergilenecek.

SERGI

Geleceğe bir armağan

Elginkan Topluluğu, eğitim faaliyetlerini sürdürüyor. Elginkan Topluluğu, kurucularının açtığı yoldan giderek ulu önder Atatürk'ün "Benim mânevi mirasım ilim ve akıldır" sözünden hareketle gençlerimizin hayatlarını değiştirmeye, onlara yeni ufuklar açmaya devam ediyor. Elginkan Vakfı'nın çalışmalarıyla ortaya çıkan E.C.A. Elginkan İlköğretim Okulu; okuyan, üreten ve en önemlisi değerlerini unutmayan nesiller yetiştirmek amacıyla kapılarını açtı.